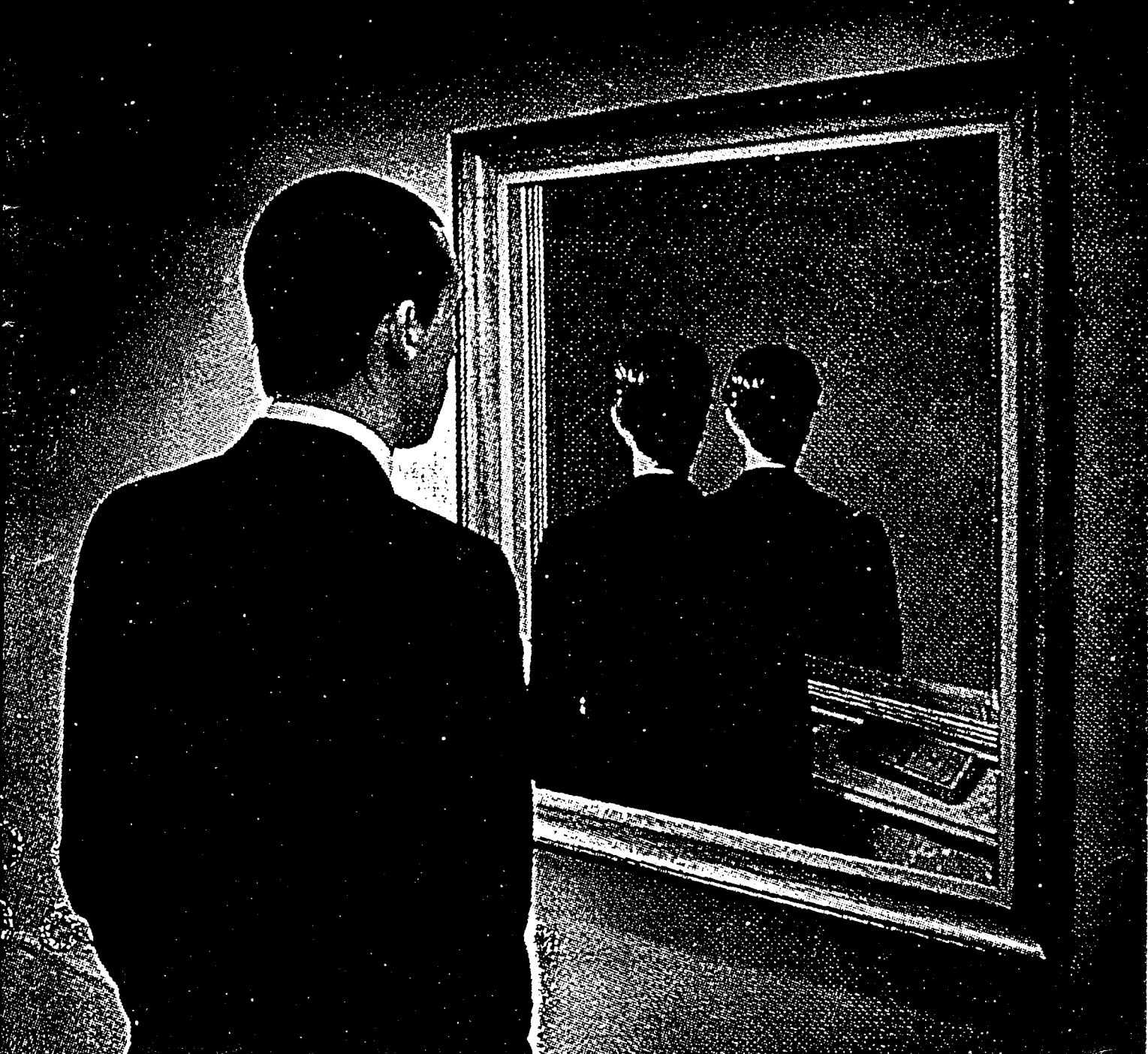

A Közgazdasági Politechnikum lapja

Piográf

V. évfolyam 3. szám

1995. október 30.

Októberiek

- avagy a tanár is ember? -

Október 8. vasárnap, 10 óra. Odakinn madárcsicsergés, kutyaugatás, gyerekzsívaj. Idebenn kilencven kijavítatlan bónuszdolgozat (értékelési rendszer, te drága!). És ha már dolgozat: aranyköpések sorozatát gyűjtöm be (lásd hátsó oldalak). De nem etikus idegen tollakkal ékeskedni, hát inkább én is tollat ragadtam, és papírra vetem sirámain. Ilyen érzés (te jó ég, "grafomániákus" lettem?) utoljára az IT ülésen lett úrrá rajtam, ahol vendégként éreztem magam kellemetlenül. Az IT-re magam hívtam meg magam, abból a jeles alkalomból, hogy (elsős főként) a dohányzás témakörében szerzett tapasztalataimat óhajtottam megosztani a közzel. Érveim persze süket fülekre találtak, de az igazi meglepetés akkor ért, mikor egy kedves diákképviselő számonkérte rajtam, hogy miért csak olyan tanárok vannak itt az IT-n, akik a dohányzás ellen nyilvánítanak véleményét. Hol vannak a dohányzó tanárok képviselői? Hát tudom én? Hát kéne tudnom?

Október kapcsán kezdtem írni, tehát az **októberi** buliról: nagyon jó volt. Annak aki jól érezte magát. Ezt én is megpróbáltam, de elkövettem azt a hibát, hogy a szervező iránti szimpátiám (és születésnap ajándék gyanánt) ügyeletet vállaltam; megpróbáltam betartani azokat a szabályokat, amelyekben közösen állapodtunk meg (ti. tanárok és diákok). Aki ott volt, annak nem kell részleteznem, hogy ez milyen felháborodást és méltatlankodást eredményezett (drága jó édesanyám különösen sokat csuklott azon az estén). (Volt, aki kikérte magának, hogy nem közvetítettem üzeneteket a bentlávók és kinnrekedtek között.)

Szintén **októberi** történet: megpróbáltam helyettesíteni, mégpedig szakszerűen közgazdaságtan-órán (állítólag ehhez értek). Mi tagadás: többet készültem, mint a saját órámról, bizonyítani akartam. Nem tudom, hogy milyen óra lett volna, nem volt lehetőségem tanítani. Negyedik diákjaink úgy viselkedtek, mintha a világon sem lennének.

Van még történetem, nemcsak **októberi**. Akiket tanítok, tanítottam, tudják: nem szeretem, ha esznek az órán. (Az ok egyszerű: tiszteletlennek tartom a tele szájjal történő kommunikációt. Furcsa lenne a tv-bemondó, ha tele szájjal közölné a következő műsorszámot.) Tudomásul veszem, és cseppet sem zavar, hogy más tanároknak ez nem okoz problémát, sőt! kimondottan szeretik a nyammogó, rágcsáló és almával harsogó diákszájakat. Tényleg olyan nehéz megjegyezni, hogy engem ez zavar, hát ne egyél az órán?!

Sokszor éltem meg ebben az iskolában, hogy toleránsnak kell lennem. Azt sem tagadom, ez gyakran nehezemre esik. De miért kell nekem elfogadni a sokféle diákot, ha ő nem fogadja el a sokféle tanárt. Vagy ne fogadja el, de tekintse embernek. Tudom, hogy ez egy szolgáltató iskola. De csak a diákoknak. Nekem nem szolgáltató. Például igazságot.

Müzli

Miért én?

Avagy:

1. Jól elküldtek a fenébe, persze nem konkrétan ezekkel a szavakkal (nyomdafesték)

2. Bulizni jó?

Szóval elküldtek. Nem gyufaért. Nem virágot szedni. A fenébe. Természetesen nem ezeket a szavakat használták, mert a magukból kivetkőzött emberek nem éppen a választékosságukról híresek. Szóval elküldtek. Valamit tettem, amit *szerintük rosszul tettem*. Betartottam a játékszabályokat. *Szerintük nekik* tartottam be. Ezért engem utálnak, én vagyok a főg...-i. Egyikük azzal büntet, hogy a megszokott tegezésről áttért magázásra. (Egyébként ezt tényleg büntetésnek veszem.)

Azért lenne Hozzátok néhány kérdésem:

Ad.1.: Miért **én** vagyok a hibás, ha **Te** nem olvasod el a plakátokat, melyekről egyértelműen kiderült, hogy meddig jöhetnél volna be a bulira problémamentesen?

Ad.2.: Miért **én** vagyok a hibás, ha egy bulira úgy akarsz - időn túl - bejutni, hogy félrészes vagy?

Ad.3.: Miért **én** vagyok a hibás, Ha **Te** úgy gondolod, hogy rossz a szabály, amit be kell tartani. tartatni?

Ad.4.: Miért **én** vagyok a hibás, ha mint rendesen(?) a Poliban is, mindig elkésel, és most is úgy gondolod, semmi következménye sem lesz késésednek?

Ad.5.: Miért **én** vagyok a hibás, Ha **Téged** eddig sehol sem tanítottak meg emberi hangon, érvekkel, nem pedig indulattal vitázni?

Ad.6.: Miért **én** vagyok a hibás, ha **Ti** kihasználjátok az új tanárok tapasztalatlanságát, mintegy becsapjátok őket?

Ad. 7.: Miért én vagyok a hibás...

Azért senki se gondolja, hogy nem érzem magam semmiben sem hibásnak. Az adott konfliktushelyzetet nézve a legnagyobb hibám az volt, hogy nem a Dallast néztem otthon, pipázgatva. Bizonyára nem keveredtem volna ebbe a *szerep* főg...-i szerepbe.

U.i.: Elnézést kérek azoktól, akik a fentiekből az égardta világon semmit sem értenek. Az érintett személyekhez kívántam szólni, bár ezek a személyek már nem kívánom, hogy érintsenek.

Mindenkinek kellenek haragosok, így nekem is.

Csoncsi

Ne búsulj Csoncsi!

Kutyából nem lesz szalonna. (Egyik oldalon sem.)

Fery

Gróger Dia, iGRic

GÓLYAHÍR ZSÜRI-SZEMMEL

Hát ilyen nincs, én ezt nem értem! Jakab Judit az előző számban leközölt cikkem után "nyomatékosan" megkért, hogy legyek olyan szíves, ne kritizáljam a Politechnikumot, ha már nem járok ide.* Most meg arra kér, hogy írjak valami kritika-félét** a Gólyabálról. De félre minden személyes értetlenséggel!

Szerintem ez a Gólyabál folytatta az előző évek haladó hagyományait, vagyis jól sikerült. Ezzel el is intézhetném, de nem nagy Ákos lenne a nevem, ha nem csépelelném tovább a szót.

Az én meglátásom szerint a Gólyabált gondos szervezés előzte meg, és az meg is látszott rajta. Jók voltak a feladatok, pörgött a műsor, és ahogy én láttam, nemcsak mi, zsűritagok élveztük, hanem a gólyák is. Persze voltak apróbb bökkenők, bakik, de ezeket szerintem csak én vettem észre, és a nagyérdeműnek fel sem tűnt.

Ennek a Gólyabálnak is megvoltak, megvannak a tapasztalatai, melyeket a későbbiek folyamán fel lehet és kell használni, de azt gondolom, hogy a szervezőknek az egész versenyztetést át kell gondolniuk majd. Erre azért van szükség, mert két osztály közül nehéz megmondani igazságosan, hogy melyik a jobb. A Gólyabálnak inkább valamilyen avatássá kéne átalakulnia - megőrizve a mostani kereteket.

Ezúton is szeretnék még egyszer gratulálni az elsős osztályoknak, mert remekül helytálltak a verseny során, és jól túrték az idősebbek szívatásait. Nekem mind a két osztály nagyon szimpatikus volt, szerintem ennek a Gólyabálnak nem volt vesztese, csak nyertese, hiszen mindkét osztály szuper volt. Ez az, ami számít, és nem az, hogy egy aprócska ponttal nyert a Más az első Á előtt.

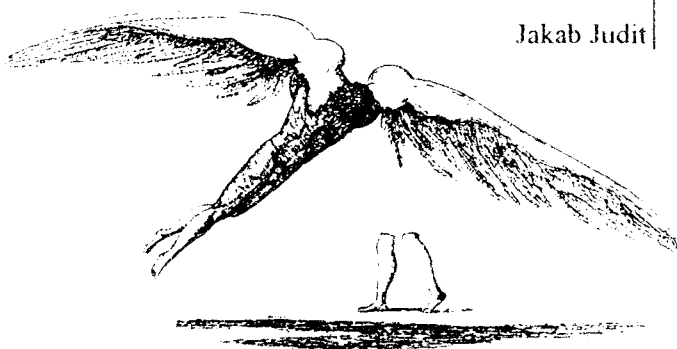
(Csak zárójelben jegyzem meg, mivel nem közvetlenül a Gólyabálhoz tartozik, hogy kár volt elrontani a bulit Lajos érhető, mégis utólag már fölösleges dühkitörésével, nem volt túl nagy értelme mindenkit kiterelni az udvarra, hiszen aki fent hallgatta a koncertet, az nem valószínű, hogy lement letörni az ajtó karját, hogy aztán fölmenve tovább élvezze Steve-ék zenéjét.)

Nagy Ákos - JP

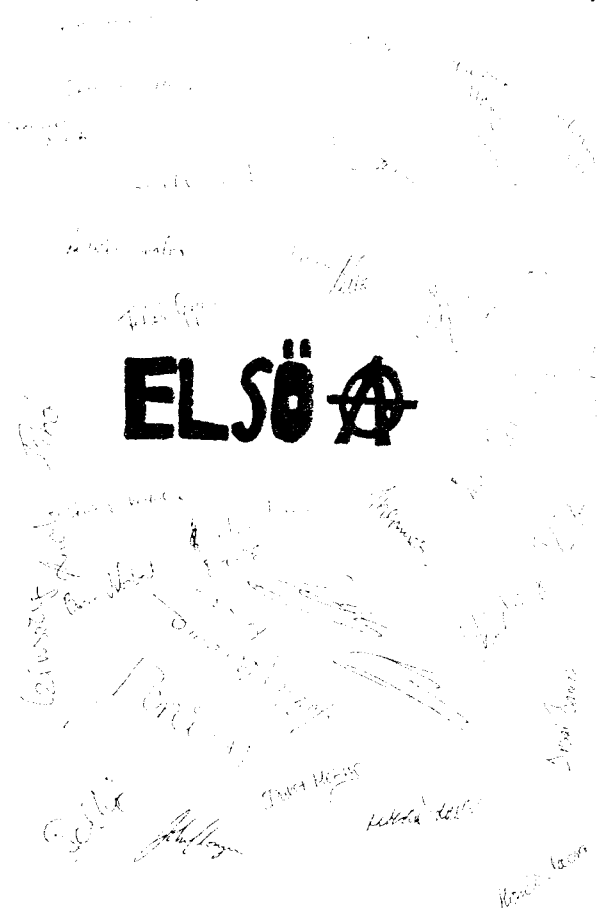
* A pontosság kedvéért hozzáteszem, hogy Ákost nem a Politechnikum kritizálásának abbahagyására kértem "nyomatékosan", hanem arra, hogy ha kritizál, előtte gyűjtse be a szükséges információkat. Ne legyen a kritikája rágalom vagy demagógia.

** Az én olvasatomban "önkritika-féle" szerepelt.

Jakab Judit

KÖSZÖNJÜK A SZAVAZATOKAT
AZOKNAK, AKIK RÁNK SZAVAZTAK:

mORBIT történet

Tavasszal jött a hír egy gimnazista ismerősömtől, hogy hatalmas akció indul: ha egy mozgássérült gyerek részére összegyűlik 1 millió darab ORBIT rágógumi papír, akkor az ORBIT cég egy elektromos tolokocsit ajándékoz neki ingyen...

Az ismeretségi kör fellelkesült. Óvodákban, iskolákban, munkahelyeken "gyűjtőkörök" alakultak. Mindenki úgy gondolta, hogy 1 millió nagyon sok ugyan, de ha összefogunk semmi sem lehetetlen. Csak egy kis figyelem, egy kis együttérzés, egy kis segítőkészség... Akik tudtak a dologról az utcán is másképp jártak, hiszen az ORBIT a lábunk előtt hever.

Szóltam persze a Politechnikumban is. Ma már szégyellem, de akkor azt hittem, hogy biztosan összejön néhány száz darab, egy-két napig kitart a figyelem. A valóság azonban másképpen festett. A nyári szünetig kb. 25 ezer, máig 40-50 ezer papír gyűlt össze. Elképesztően sokan hoztak. Gyakran gyönyörűen összekötve, bedobozolva, borítékokba téve, százasával. Máskor csak úgy, néhány darabot a folyosón a kezembe nyomva. Az úgy nem aludt el, a segítőkészség nem szűnt meg. Néha kérdezték, hogy hol tartunk, mennyi keil még a millióhoz. Ismerőseim bizonytalanok voltak, valahogy eltűnt a hírforrás, semmit sem lehetett tudni.

Egy barátnőm (maga is tanár, iskolájában, lakásában ezrével áll az ORBIT papír, a postás naponta hoz újabb szállítmányokat vidékről, mert elterjedt, hogy ő egy "központ") megelégtelte a bizonytalant és nyomozásba kezdett. Néhány telefon után sikerült elérnie egy mozgássérült fiút, aki nem "az" a fiú, de tudott az akcióról és egy pesti gyerekkönyvtár vezetőjét nevezte meg, aki szerint még több információval rendelkezik. Barátnőm elment a könyvtárba, ahol a kétségbeesett könyvtároson kívül némi könyvet és számtalan zsák ORBIT papírt talált. A vezetőnő elmondta, hogy tavasszal bement hozzá egy lány és kérdezte, hogy kiragaszthat-e egy hirdetményt erről az akcióról. A könyvtáros természetesen megengedte, sőt terjeszteni kezdte a hírt. Ettől kezdve a dolog úgy működött, mint egy jófajta pilótajáték. A papírok gyűltek, ám a lány eltűnt. Adatait, fellelhetőségét nem adta meg. A könyvtárvezető nem tudja, hogy mitévő legyen.

De barátnőm nem adta fel a nyomozást. Telefonált az ORBIT cég PR menedzserének, aki fáradtnak tűnt. Mostanában sok érdeklődő hívja, kérdik, mennyi kell a millióhoz. A válasz: semennyi, mert ilyen akció nem létezik. Már sajtóközleményt is kiadtak. A rágópapírok meg áradnak a céghez is. El sem tudja képzelni, hogy ki találta ki ezt az egészet.

Hát nehéz is elképzelni. Teljesen irracionálisnak látszik, hogy ilyesmit valaki csak úgy kiagyaljon. Most itt tart a történet. Rejtélyes és keserű. Valamennyien becsapottnak érezzük magunkat.

Barátnőm feltett szándéka, hogy rábeszéli az ORBIT céget, hogy hirdessen akciót, hiszen a rémhír nem ártott az üzletnek, sőt. Mi meg csak gyűjtsünk szorgalmasan, talán nem hiába tesszük. És bizzunk erősen abban, hogy nincs az a rossz tapasztalat, ami indokolná, hogy kivesszen a segítőkészség és szolidaritás érzése belőlünk.

„A legjobb ügyelet” díj értékelése és a verseny eddigi eredményei

Egy öttagú bizottság értékeli az egyes osztályok munkáját az ügyeleti ciklusok végén, kéthetente. A bizottság tagjai osztályok felett álló, az ügyeletesi munkát pártatlanul értékelni tudó személyiségek, név szerint: Anda Tamás Csoncsi, Basa Attila Jimmy, Czibor Erzsébet, Farkas László gondnok és Mayer Tibor. A bizottság minden második hétfőn - az elmúlt két hétben ügyelő osztály munkájának lezáródását követő első munkanapon - az első óra utáni szünetben, a Napköziben nyilvános megbeszélés, értékelés, vélemény- és tapasztalatcsere után pontozza a "csapat" teljesítményét. A reális értékelés érdekében nagyon fontos, hogy minden iskolapolgár, akinek tapasztala, benyomása, információja van az aktuális (volt) ügyeletos osztály munkájáról, jöjjön el a Napközibe és ott hallassa hangját!

(Az itt leírt rendszert Fehér Tamás dolgozta ki, az Ő előterjesztését fogadta el a Fórum, majd az Iskolatanács.)

Most pedig lássuk az eddigi eredményeket!

W	(okt. 2. - okt. 13.)	42 pont
iGRic	(okt. 16. - okt. 27.)	41,25 pont
Ügyosztály	(szept. 18. - szept. 29.)	21 pont
KÁOSZ	(szept. 4. - szept. 15.)	19 pont

Két nagyon magas pontszám született, néhány nagyon emlékezetes produkció részesei lehettünk. A lecke fel nagyon adva. Várjuk a folytatást!

Molnár Lajos

ZÁSZLÓFELVONÁS

Még tavaly ötlöttük ki páran Izraelben, hogy kéne valami ajándékot vinni a Politechnikumnak. Valami olyanra gondoltunk, ami nagy, dekoratív, jelzi, hogy hol jártunk, az iskola falait is díszíthetné, és persze aránylag olcsó is. Így jött az ötlet, hogy vigyünk haza egy izraeli nemzeti zászlót.

Azóta a kezdeményezés nyomán még egy svéd zászlóval gazdagodott az iskola.

Sajnos, ez még kevés ahhoz, hogy egy folyosót, lépcsőházat feldíszítsunk, ezért arra kérünk minden politechnikumos tanárt és diákot, hogy amikor külföldön jár (turistaúton vagy iskolai csereutazáson), hozzon egy helyi nemzeti lobogót. Lehetőleg nagy méretű legyen, hiszen a falakon ez mutat a legjobban.

(Tibor, aki begyűjti és kezeli a "gyűjteményt", még egy olyan felelőtlen kijelentést is tett, hogy ha valaki számlát hoz a zászlóról, a sulí kifizeti neki.)

NagyÁ

Iskolapélida

Történt egy s más az iskolában.
Még '90 tájékán, kiskorában
egy vágy volt az íróasztalon,
ma már csak szemléljük hasztalan
hogyan szürkül,
hogyan olvad egybe a többivel,
ahogy a kispályás-foci a rögbivel.

Iskolánk most már csak
kísérlet kísértet,
mely szellem más helyen
sikerrel kísértett.
Csüggedni azonban nincs okunk,
ahogy tette azt tavaly oly sokunk.

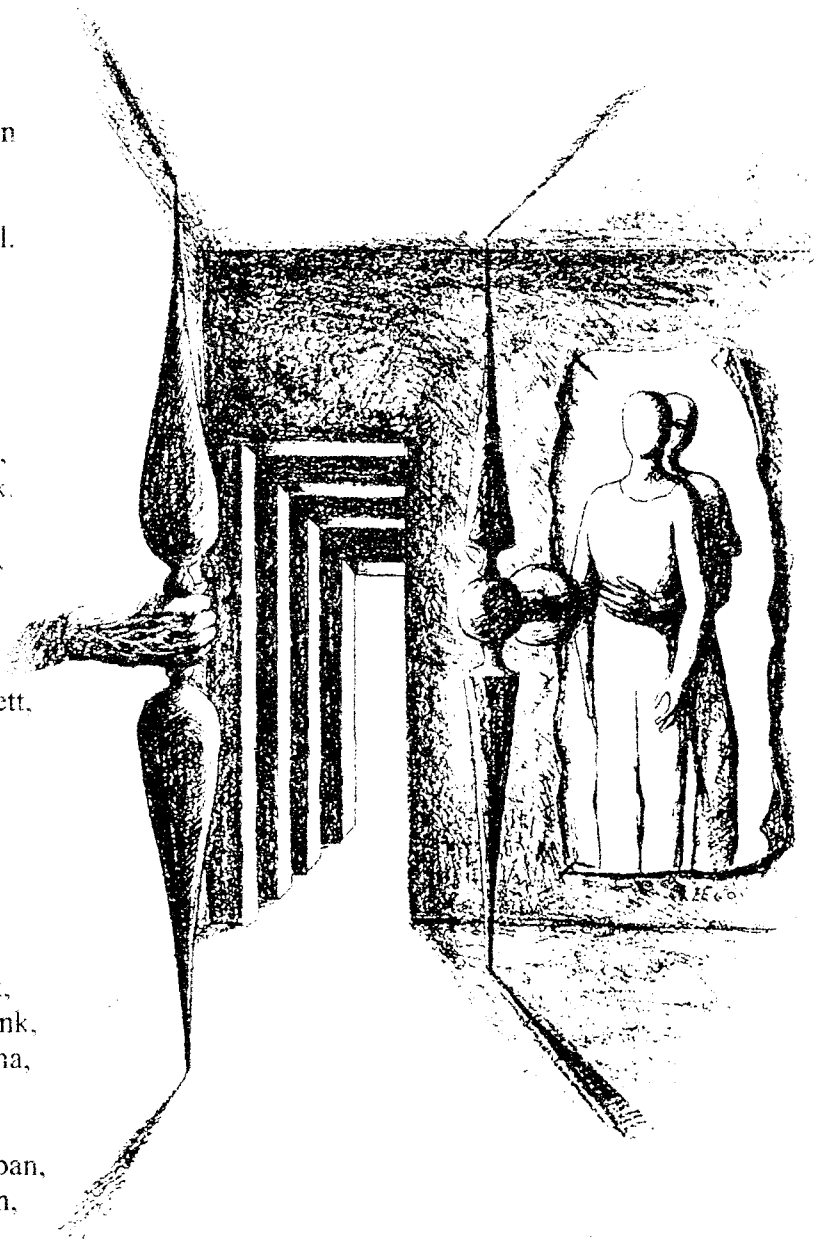
Működik ez is itt, csak nem úgy,
hogyan tervezték.
Cserébe az alagsort lent
végig termelték.
Dühöngők társalgó, a WC toalett,
a Műház is rég oda lett.

S ha egy komisz kamasz
pimasz panasszal állna elő,
más helyen arra egy évadnyi
pikkeltést várna el ő.

Órákon ha álom fog el, alhatunk,
a tanároktól akár meg is halhatunk,
nem szólnak ránk, csak néha néha,
így öt éve már a csend se néma.

A dühöngő ürül csak, egyre jobban,
néha egy vécépapír lángallobban,
golyabál, TMT, cigizők, táborok,
vizsgákból lett dogák, Pertl s Horn Gáborok.

Kis idő s átváltozunk hagyományossá,
s csak néhány jó gondolat lesz hagyományokká.
Olvadunk csak egyre a többivel egybe, mint focival a rögbi és a többi...

1995. november, Szirmai / Káosz

FOGADÓÓRÁK (még)

Néhányak fogadóórája kimaradt az előző számból. Íme:

Hamar Farkas: 166-48-55 (ezen a telefonszámon lehet vele időpontot egyeztetni)

Horváth Róbert hétfő 4. óra

Kakuk Erzsébet kedd 11.30 - 12.00

Lendvai Györgyi szerda 5. óra

Pertl Gábor - telefonos egyeztetés alapján bármikor

ÁLTALÁNOS FOGADÓÓRA NOVEMBER 21-ÉN, KEDDEN 16.30 - 19.00 -IG

Ekkor valamennyi szaktanárral lehet találkozni az iskolában.

Ekkor az első vizsgaidőszak második fordulóján is túljutottunk már, így a tapasztalatok, a következtetések megfogalmazhatóak.

Ezúton tisztelettel meghívjuk Önöket, találkozzunk ezen a (remélhetőleg) szép, derűs, késő őszi napon az iskolában!

Üdvözzel:

Molnár Lajos
a pedagógusközösség nevében

"Hegyek között, völgyek között..."

Ismét indul a Politúr(a)!!!

Örömmel értesítünk minden kedves Iskolapolgárt, hogy a **POLITÚR(A) szakosztály** már a harmadik kirándulást szervezi a TERMÉSZET LÁGY ÖLÉRE!

A következő Politúr(a): **időpontja** november 11.
helye: Rám-szakadék.

A részleteket lásd később a plakátjainkon!

Minden TERMÉSZETBARÁTOT szeretettel várunk!

Mihók Viki

DJ

Gulyás Éva

NAGYPÁLYÁS FOCIBAJNOKSÁG

VÉGEREDMÉNY I-II. ÉVFOLYAM

Első helyezett:

az ELSŐ Á"ZSÉ" nevű
csapata lett.

Megbízható, jó játékkal
nyerték a bajnokságot,
nagyszámú szurkolójuk előtt.

Második helyezett :

a KORCSOPORT,
"NINCS ESÉLYETEK" nevű
csapata lett. A csapat majd fele
hölgy volt. Nekem ez nagyon
tetszett! Igazi csapatszellem
volt, Gáspár András
vezérletével*.

Harmadik helyezett :

a HADOSZTÁLY lett.
Töretlen lelkesedéssel
készülnek a kispályás
bajnokságra.
Nyerésre utaznak!

GÓLKIRÁLY:

I.	Fehér György	6 gól
II.	Gáspár András	3 gól
	Lemboczky Zsombor	3 gól

	NYERT	DÖNTETLEN	VERZETETT	RUGOTT	KAPOTT	PONT
ZSÉ	2	0	0	11	4	4
NINCS ESÉLYETEK	1	0	1	5	6	2
HADOSZTÁLY	0	0	2	2	8	0

KISPÁLYÁS FOCIBAJNOKSÁG

VÉGEREDMÉNY I-II. ÉVFOLYAM

Első helyezett:

az ELSŐ Á"ZSÉ"
nevű csapata lett.

Már nem volt annyira
egyértelmű győzelem.

Még mindig nagyon jók !

Második helyezett :

a KORCSOPORT,
"NINCS ESÉLYETEK"
nevű csapata lett.

Itt is igazi csapatszellem
volt, Gáspár András
vezérletével* Már egy
döntetlent tudtak játszani a
ZSÉ-vel, és ha több gólt
lőnek...

Harmadik helyezett :

a HADOSZTÁLY,
"ANONIMUS" nevű
csapata lett.

Hiába volt a nagy küzdelem,
idén még nem sikerült jobb
eredményt elérni. De majd
jövőre....!

GÓLKIRÁLY:

I.	Gáspár András	8 gól
II.	Lemboczky Zsombor	7 gól

Legjobb Játékos (a játékosok szavazata alapján) : Gáspár András 4 szavazat

	NYERT	DÖNTETLEN	VESZÜLT	ELGOTT	KAPOTT	PONT
ZSÉ	1	1	0	13	1	3
NINCS ESÉLYETEK	1	1	0	11	4	3
ANONIMUS	0	0	2	3	22	0

EZ IS POLI-FOCI!

(Levél Dinónak és Fehér Dórának)

Hatalmas felháborodást váltott ki bennünk az előző Poligráfban megjelent cikkek, amelyben a nagypályás focibajnokságról irtatok tudósítást. Először is szeretnénk a következtetéseinket leírni. Látszik, hogy nem egyeztetettétek össze az írássaitokat. Igen szembeütő ellentmondások vannak cikkeitekben. Vagy nem voltatok ott a meccsen, vagy nem összpontosítottatok eléggé a játék menetére.

Dinó, először is abban hibáztál a legnagyobbat, hogy a mérkőzések nem egyenes kieséses alapon játszódtak (körmérkőzés volt). Felháborító, hogy még a sorrendet sem tudtad valósághűen leírni. A másik pedig az, hogy hogy írhatasz olyat (idézzük): "Gáspár András, aki a Nincs Esélyetek labdarúgó (SZAK)OSZTÁLYÁBA(!) jár, két gyönyörű góllal kápráztatott el bennünket, és ezzel CSAPATÁT OLYAN MEGTISZTELŐ HELYZETBE HOZTA, HOGY JÁTSZHATTAK AZ ELSŐ Á ARANYLÁBÚ FOCISTÁIVAL." Ez utóbbi kijelentésed egyszerűen felháborító, és sérti a Nincs Esélyetek csapatának az önérzetét! Megalázod és lealacsonyítod a csapatot. Hát hol van itt az objektivitás???

Dóra! Melletted szól, hogy mindvégig objektív maradtál, és megpróbáltad részletesen leírni a játék menetét. A baj csak az, hogy mindössze egy meccsre összpontosítottál, az pedig a Nincs Esélyetek - Zsé között lezajlott mérkőzés. Vég-eredménye 5-2, és nem pedig 6-1, mint ahogy azt írtad. Nem árt tudni azt sem, hogy a büntető nem durvaság miatt történt. Hacsak azt nem tekinted durvaságnak, hogy valaki a 7-en belül kézzel leütötte a labdát.

Viszont egyikőtök cikkéből sem derül ki, hogy mennyi lett a Hadosztály - Zsé meccs vég-eredménye. Kár...

Reméljük, tanulságos volt számotokra e cikk.

Süti-(A Nincs Esélyetek szurkolója)
Brigi-(A Nincs Esélyetek csapattagja)

EGY ZSÉ-T DICSŐÍTŐ (?) CIKK

Igen, valóban a Zsé jó játékkal nyerte a nagypályás focibajnokságot, nagy fölényrel, biztos vezetéssel. De nem elég csak a Zsé-t dicsérni, hiszen ott volt még a KORCS-os "Nincs esélyetek!" és a Hadosztály csapata is. Sőt, a Had csapatát emelném ki a legjobban, és bár az összesítésben harmadikok lettek, csak hárman játszottak, csere nélkül, a másik két csapatban viszont négyen-négyen voltak, ráadásul cserékkel "fölszerelve", hát ezért is gondoltam, hogy a Hadosztályt dicsérnem meg a legjobban.

A Korcsoportból, bocsánat, a "Nincs esélyetek!" csapatából a leglelkesebb szurkoló díját nyilvánvalóan Varga Máté kapná. A Fair Play-díjat viszont nem ennek a csapatnak ítélném oda, már csak F.Á. szereplése miatt sem. Szerintem egyáltalán nincs szükség efféle allűrökre, és ha nyugodtabban játszanátok, akkor jobban szerepelne a csapat is.

Végül, de nem utolsósorban szólnék a BAJNOK CSAPAT-ról, akik nem kis büszkeségemre az én osztályomból, az első Á-ból kerültek ki. Szép volt, fiúk! Csak így tovább! Szeretnék még sok ilyen viharos győzelmet látni tőletek!

Szakmai szemmel nézve: jól játszottatok, de legközelebb a kapus maradjon a kapuban, és ne jöjjön előre, mert akkor még ennyi gólt sem fogtok kapni, mint amennyit most kaptatok. Francónak ezúton üzenem - mivel az egyéni le-szúrás nem hatott rá, talán a nyilvánosság fog! -, hogy ne szövegeljén annyit, hanem csukja be a száját, produkáljon ő maga jobbat, és akkor talán még szövegelhet is.

Ezt a cikket ajánlom a Zsé-nek, a "Nincs esélyetek!"-nek és a Hadosztálynak, továbbá mindazoknak, akik szeretik a sportot, a focit.

A Zsé iránt érzett tisztelettel, áhítattal, csodálattal:

Dorci - a csapat menedzsere

A két írás október 27-én, szinte egy időben érkezett a szerkesztőségbe. Egyeztetni, válaszolni már nem volt érkezésem.

a szerk.

KISPÁLYÁS FOCIBAJNOKSÁG

VÉGEREDMÉNY

Első helyezett lett az *Ötödév*, *Pit Bulls* nevű csapata.

Tényleg a legjobb csapat nyert. Egy percre sem engedték ki a kezükből a kezdeményezést.

Második helyezett lett a *KáBé*, *Fradika* nevű csapata.

Gyufi vezetésével és Bágyi Tanarak ellen nyújtott jó teljesítményével, megérdemelten lettek másodikok. **Nagyon jók voltak.**

Harmadik helyet a *Szadi*, *Süvítő Bütyökmagok* csapata csípte el.

Ismét harmadikok lettek. A Fradikával döntetlent játszottak, csak a rosszabb gólkülönbség döntött. Wippenhauser Zsolt kicsit még erősödik, akkor túl jó lesz.

Negyedik helyezett épp lecsúszva a dobogóról, a *Törtető Tanerők* csapata lett.

Ilyen is rég volt. Még dobogóra sem sikerült kerülnünk ! Sok tanár a saját osztályával - SIKERESEN ! - játszott, de legalább kiderült, Martin milyen jó. Gratulálunk minden csapatnak!

Ötödik helyezett az *Igric*, *De Tím* nevű csapata lett.

Sok gólt rúgtak de egy kicsit a védekezésük laza volt.

Ők is nagyon jól játszottak.

Hatodik helyezett a *W*, *Dark Forces* nevű csapata lett.

Végig hárman küzdöttek. Ezért róluk csak a legjobbakat mondhatjuk.

De hol van a csapat többi tagja ?

Lett volna **hetedik** is, amennyiben a Káosz csapata nem csak egy mérkőzésen vett volna részt.

Emiatt sajnós őket is ki kell zárnom az elkövetkező bajnokságokból.

GÓLKIRÁLY:

Zelenák Roland

21 gól

	GY	D	I	R	K	P	Hely
<i>Pit Bulls</i>	4	0	1	35	7	8	1
<i>Fradika</i>	3	1	1	21	10	7	2
<i>Süvítő Bütyökmagok</i>	3	1	1	12	7	7	3
<i>Törtető Tanerők</i>	3	0	2	15	11	6	4
<i>De Tím</i>	1	0	4	19	20	2	5
<i>Dark Forces</i>	0	0	5	3	48	0	6

NAGYPÁLYÁS FOCIBAJNOKSÁG

VÉGEREDMÉNY NAGYOK

Első helyezett lett a szokásokhoz híven, a **Törtető Tanarak** csapata.

Nem véletlenül nyert a csapat, hiszen erősített Haász Ferivel és Martinnal.

Természetesen e csapat anyagi háttere engedi csak meg külföldi játékosok játsztatását.

Gratulálunk a többi csapatnak.

A kispályán meg lehet fosztani minket az első helytől.

Második helyezett az **Ötödév, Kömény Mag** nevű csapata lett.

A két régi negyedikes osztályból alakult csapat, nagyon erős volt, de a rutinnal nem tudtak mit kezdeni. **Nagyon jók lesznek a kispályán.**

Harmadik helyet a **Szadi, Süvítő Bütyökmagok** csapata csípte el.

Szabó Laci vezérletével, szigorúan betartva a taktikát, jól játszottak.

Meglátszik a fakultáción történő tanulás az egész csapaton.

Külön gratuláció Petrának, a mezőny egyetlen hölgytagjának. (Iszonyúakat rüg.)

Negyedik helyezett épp lecsúszva a dobogóról, az **F.C. Káosz** lett.

Ők elbüszkélkedhetnek azzal, hogy döntetlent játszottak a Tanarakkal.

Külön gratuláció.

Az ötödik csapatot kizártam a bajnokságból, mert a második játéknapon nem jelentek meg.

Az összes eredményüket megsemmisítettem, ezzel a többi csapatot is sújtottam.

Ők azok, akik későn adták le jelentkezési lapjukat, előre tudták, mikor lesznek a mérkőzések, és mégis...!

Azért ezek után elvártam volna- miután megkértem a csapatot, jöjjenek le hozzám-, hogy Falcz Krisztiánon és Kovács Mirkón kívül más is megjelenik előttem. Ez sem sikerült.

Éppen ezért Falcz Krisztiánon és Kovács Mirkón kívül a csapat többi tagját az elkövetkező összes bajnokságból kizárjuk.

GÓLKIRÁLYOK:

Zelenák Roland

Csörgöl Ákos 3 gól

Solymosi Erik

A gólkirály az összes lejátszott meccs alapján Nemecek lett volna, de az eltörölt mérkőzések miatt 3 gólja megsemmisült. **SAJNÁLOM!**

A levél a NARANCS-L listáról jött.

Hi!

(Ez a levél elsősorban hímeknek szól, de kedves lányok, gondolatok fickótokra!)

A múlt héten egy csomó kopasz fiatalemberrel osztottam meg délelőttömet. Nem, nem szkinhed gyűlésen voltam, hanem a Kékgolyó utcában, az Onkológiai Intézet Kemoterapiás osztályán. A csákók között a magam 30 évével aggastyánnak lászottam. Hererákos betegek. Szűrés után, műtét után...

Megcsinálták velem is a szűrést, 10 perc, egy normál ultrahang-vizsgálat, semmi fájdalom. Én negatív, és NAGY megkönnyebülés, mert az a fél óra ezekkel a szegény srácokkal igen nyomasztó volt!!!

Ez a szemét betegség nagyon súlyos, nehezen észrevehető, ha nem ismerjük a betegség jeleit. Mindenkinek javaslom a szűrést, a dokik rendesek. Menjete el, és ösztökéljete másokat is, amolyan egészségi hólabdaként! (Akár Fwd...)

Az alábbiakban a szűrésről szóló felhívást gépelem be:

"Magyarországon sajnálatos módon a rákmegbetegedések és ezen belül a hererákosok száma fokozatosan emelkedik. Pedig a hererák igen könnyen felismerhető és hatékonyan gyógyítható! A korai felismerés és kezelés érdekében az Országos Onkológiai Intézetben (Budapest, XII. Kékgolyó u. 13. 8. épület C Belosztályon 1995. szeptember 1-től december 31-ig ingyenes hereszűrést végeznek (csoportoknak előzetes egyeztetés után szombaton és vasárnap is), melynek során a résztvevők megismerik az önvizsgálat módszerét is! Várják az egészséges, tünetmentes férfiakat és azokat is, akiknek panaszai vannak.

Mivel a betegség a 15-35 év közötti korban a leggyakoribb, ezért elsősorban a közepiskolás korúak és fiatal felnőttek jelentkezésére számítanak.

A vizsgálatra beutaló nélkül, az ország egész területéről lehet jönni.

Időpont-egyeztetés céljából jelentkezés munkanapokon 9 és 20 óra között a Magyar Rákellenes Liga Telefonos Szolgálatánál a (06-1) 212-2631-es telefonszámon."

Ezt a hirdetést fel szeretném rakni www-re is.

NE SOKAT TÖKÖLJETEK!!!!

Szilárd

MÁSIK SZÍNHÁZ

SIR EDWARD CUNNINGHAM

A KÖLTŐ ÉLETE ÉS HALÁLA

GRÓF DARLÓCZY SCHWARCZ ELEMÉR EMLÉKEST

CSIKVÖLGYI BARBI, ERKI TAMÁS m.v.,

LAZÁNYI KRISZTA, MAJER TIBOR, MÁN

VÁRHEGYI RÉKA, MATEJKA ISTVÁN,

MIKLÓS ANNA, MOLNÁR LAJOS m.v.,

PREISZNER MIKLÓS, SEBŐ FERY

AZ EGYETLEN ELŐADÁS
1995 NOVEMBER 22-ÉN,
SZERDÁN 4 ÓRAKOR LESZ
A SZÍNHÁZTEREMBEN

A CSOPORT MŰKÖDÉSÉT A SOROS ALAPÍTVÁNY TÁMOGATJA

FISCHL ÁKOS: INDIAI UTAM

2. rész

Május 13.

Tegnap kezdtem az angol házit írni. I WANT TO készen lenni IN HERE. Délután kimentem a városba a Cipőékkal (3. tisztt). Hát, jobbra számítottam. Minden, ami ezen a környéken van, lepusztult, érezni rajta, hogy az angolok eltűnésével itt megállt a fejlődés. Kb. 1940-es autómódellak vannak, melyeket még most is gyártanak. Minden koszos, az emberek az utcán élnek, sokuknak csak egy pokróca van.

A belváros sem sokkal jobb. Rengeteg az utcai árus, sokan koldulnak, de úgazdagokat nem lehet látni. Az igazán vagyonosok valószínű, nem is mutatkoznak. A legjobb autó, amit láttam, egy kb. 20 éves Mercedes volt. A nők homlokának közepén a piros pont azt jelzi, hogy már elkeltek. házások. Érdekes, az én korombeli lányok közül soknak már férje, sőt családja van. Nívósabb boltokat aircondition-nel ritkán találni. Az árusok inkább az árkadók alatti polcokon teregetik ki az eladó portékájukat. Sok helyen van fafaragásos üzlet. Az egyikben találtam egy gyönyörű intarziás asztalt, de a kőbálványoktól kezdve a bőrökig, selymekig sok minden megtalálható volt. A fiúk a hajóról még aranyat is vettek. Holnap teszünk egy körutat a városban, és megnézzük az összes érdekes dolgot.

Május 14.

Egy nagyon rendes (Apu már ismerte) taxissal tettük meg a városnéző túrát. A TAJ MAHAL hotelről indultunk. Közvetlenül vele szemben volt az ún. INDIA KAPUJA (India Gateway) emlékmű, amit V. György király fogadtatásához emeltek 1911-ben. A két épület közötti téren áll Sivádzsi hadvezér szobra. /Aki ennek a területnek volt (Maharashtra) a tartományi főnöke, de az északabbra uralkodó mogul császár ellen vívott hadjáratai miatt nem tudta megakadályozni az angolok befolyásának növekedését, sőt az angolok igazi térhódítása is csak halála után következett be./ Itt találkoztam az első táncoló kóbrával is. Ezután a tengerparti sugárúton mentünk végig. Itt az első nevezetesség a Bombay-i Egyetem volt. Ez egy régi épületegyüttes egy toronnyal (ahonnan a problémás diákok közül már páran leugrottak) és egy pálmákkal körbekerített udvarral. Később lenéztünk a tengerpartra. Hát itt én nem fürödnék meg, csupa redva minden. Közben láttam az Air India Building-et, amelynek földszintjét kb. 3 éve a vallási fanatikusok felrobbantották. Az anyagi kár mellett legalább 1500 ártatlan ember halt meg. A villanegyedben található egy kb. 250 éves KRISNA templom, ahová csak cipő nélkül szabad bemenni. A hívők jöttek-mentek, állandóan kongattak, rizst szórtak szét. Sok kép és szobor volt látható VISNU az ősi hindu istenség sokadik megtestesülésének házában. Krisna tulajdonképp férfi, de nagyon nőies feje van.

Következő állomásunk a KAMALA NEHRU park volt (Nehru feleségéről nevezték el.) Itt egy szép, mesterségesen telepített parkban szinte mindegyik bokornak állatalakja van. Majom, oroszlán, zsiráf, teve, elefánt, téhen a borjával és még sok minden. A domb alatt helyezkedik el Bombay legnagyobb víztározója. Átmentünk az út másik oldalán lévő sétálóparkba is. Egy hatalmas bakancs látható itt, amelybe belülről fel tudnak menni a gyerekek. A parkban állították fel a Delhiben található, Indiát jelképező oszlop mását is. Ennek tetején található a négy ülő oroszlán (melyből egyszerre csak három látható), ami az indiai rupián (pénznem) is szerepel. Innen továbbhaladva megálltunk az ún. HALLGATÁS TORNyai-nál (The tower of silence). Ez a párszik temetkezési helye, de még ők sem léphetnek ide be. A bekerített területen belül csak a temetői kaszt szolgálai mozoghatnak, és ők veszik át a hozzátartozóktól az elhunytat. A szolgák viszik a tetemet valamelyik torony tetejére, ahová lefektetik és a többi a keselyűk, majd a kutyák dolga. Ha nem nyúltak hozzá az állatok, akkor az illető rossz ember volt. A GANDHI háznál álltunk meg. Itt élt a nagy gondolkodó kb. 14 évig, míg Bombayban tartózkodott. Nem voltak luxuscikkek a házában, viszont a rengeteg könyv, tanulmány és írás mellett szövőgépet (persze csak kézit) is lehetett találni, amivel India talán legnagyobb embere szabadidejében dolgozott. Sok kép mutatja be mozgalmas életét, és látható alvóhelye is. Életének jelentősebb eseményeit makettek mutatják be. Ezután ismét egy hindu templomot néztünk meg, de ezt csak kívülről. A templom előtti kavalkádban láttam olyan nyomorékot, akinek a térd alatt a lába előrehajlik, videóra vettem 4 kóbrás asszonyt, és láttam egy ún. „szent embert” is. Megnéztük a halottégetőt is. Létének magyarázata: ilyen melegben a tetem pár órán belül el kell hogy tűnjön a fertőzések elkerülése miatt, ezért gyorsan kell cselekedni. Mivel Bombayban 17 millió ember él, hatalmas mennyiségű napi elhalálozások vannak, tehát sírásra nincs idő. Ottjártunkkor éppen égettek valakit.

Az utcákról hajnalban „takarítják el” a már nem élőket, és azokat nagyobb tömegben szintén máglyán hamvasztják el. O higiénia!

Kicsit más téma. A VIKTÓRIA pályaudvar. Minden mértékben pontos másolata a londoninak. A bejáratnál két oroszlán néz szembe velünk, és a legmagasabb ponton Viktória királynő fiatalkori szobra látható. Szemben vele helyezkedik el a hasonló neoreneszánsz stílusú VÁROSHÁZA is. Ha az ilyen építményekre

nézek, az az érzésem, egy szép városban járok, de ha körülnézek, egyből feltűnik, a nép tette tönkre ezt a várost, alapjában véve csodás lehetne. Nem bírnék ilyen nyomorban élni. Közben láttuk a híres bombayi mosodát is, ahol - nem tudom, hogyan csinálták - annak ellenére, hogy csak csapkodták a szennyest a koszos vízben valamihez, ráadásul mosószer nélkül, de a ruhák mégis tisztulnak. Izgalmas, szép nap volt, amit tudtam, felvettem...

Május 16.

Délelőtt jött be a store. Hogy ezek a tengerészek mennyi sört isznak, most „csak” 130 karton jött be (üdítő csak néhány karton érkezett). Még az ebéd is zűrös volt, akkor jöttek a vámosok a BONDED STORE-t (Vámraktár) ellenőrizni. Mivel Aput már ismerték, így hamarabb végeztek, mint vártam. Van remény a délutáni kimenetelre.

1/5-kor indultunk. Először a fás boltokat kerestük meg. Az egyikben a boltos kiejtette a Krisna szobrot a kezéből, mindjárt el is szaladt leimádkozni, és így a segédekkel már könnyebben boldogultunk az ár lealkudását illetően. Ezután végigmentünk az árkádsorokon. Kaptam egy szuper Casio kalkulátort. Szeretnék venni egy cápa fogat vagy ilyesmit (Évinek), de eddig sehol nem kaptam. Ma is egy ürge elküldött a halpiacra, mert azt hitte, ennivaló halat keresek. El is mentünk arrafelé, de ott sem láttam cápát. A nagy kerülőt leszámítva jó boltokat kötöttünk.

Május 17.

Anyu, végre ráértünk telefonálni akkor, amikor Te is otthon vagy. Nagy nehézséget okoz a 3.5 órás eltérés. Bementünk a postára, és érdeklődtünk, hogy tudnak-e pénzt váltani. Fura hely, még itt is érezni a lepusztultságot. Galambok röpködnek a hatalmas csarnokban, és bizony meggondolandó, hogy lekonyólkoljak-e az asztalokra. Délután a Cipóékkal bementem feladni a lapokat. Útközben bementünk két fásboltba is. Váltottam pénzt, és vettem egy sas szobrot. Csak mikor beértünk a „barkára”, derült ki, hogy kettő db bal szárnya van, és ráadásul Apu szerint úgy néz ki, mint egy papagáj. Vissza fogom vinni.

Mialatt mi kint voltunk, szörnyű baleset történt a hajón. A hajóács Nyerges Csaba az asztali körfűrészsel dolgozott, és a fában lévő csomó miatt megugrott a kezében tartott anyag. Egy pillanat alatt a bal kezén 2 ujját szinte csontig levágta. A Chief és Apu kötözték be. Szerencsére hamar ideért az indiai ügynökünk (Capt Kripalani), és így az itteni legjobb klinikára vitték. Talán még meg tudják menteni a kezét, de ez kb. 2 nap múlva derül ki. Nagyon sajnálom szegényt, remélem a műtét sikeres lesz.

Május 18.

A fene tudja miért, de délután át fogunk állni egy rosszabb helyre. Tényleg, ramatyabb helyre kerültünk, a legközelebbi kapu egyenesen a nyomornegyedbe vezet. Délután, vacsora után ki fogunk menni kicserélni a „sasnak nézett papagájt”. Kifelé menet láttam egy LEPRÁST. Itt már semmi sem meglepő. Amerre mentünk, az eddigiekhez képest a nyomor itt a legelképesztőbb. A boltban sikerült visszakérni a pénzt, ami sajnos nem sokáig maradt a zsebünkben, mert egy közeli boltban egy sokkal szebb, igazi! fa sást sikerült megvenni. Miután lerendeztük a szobrot, elmentünk az árkádosba. Magnó kazettákat kerestem, és sikerült venni 3 db -ot. Még ma este hallgatni fogom őket.

Május 19.

Semmi érdekes nem történt. Nem tudtunk kimenni, mert lejártak a shortly pass-ok (kimenőlevelek/rövidútlevelek), és elvitte a rendőrség meghosszabbítani a papírokat. Nagyon lassan raknak, az egyik nagy tételt - a zsákos szódát (vegyi anyag) - még ráadásul nem is akarják elvinni. Ma egész nap angolt tanultam, persze egy keveset napoztam (a legyek miatt nem is tanácsos sokat heverészni), és volt idő pihenésre is...

Május 20.

...Délután kimentünk a COLLABA STREET-re. Állítólag ez a bombayi luxusboltok negyede. Ide taxival jöttünk a REGAL CINEMÁ-ig. Végigsétálva az utcán megállapítottam, hogy ezek az árak Amerikához, de legalábbis a gazdagabb nyugati turistákhoz vannak igazítva. Mindenesetre az igazi luxustól még ez is messze van, de kétségtelenül szebb, mint az eddig látott boltok. Minden üzlet légkondicionált. Szép cuccai vannak, de ezek már aránytalanul drágák. Érdekes, hogy az „elit” hangulat ellenére ebben a körzetben láttam a legtöbb beteget. Volt olyan fickó, aki csak négykézláb tudott járni, és keresztbe állt a csipőcsontja, egy másiknak hatalmas púp volt a hasán, és ebből fölfelé egy gumicső állt ki. A harmadiknak normális lábai voltak, de kb. 15 centisek voltak a kezei a vállától az ujjá hegyéig. Az előkelő üzleteknek egy színvonalas italbolt jelentette a

végét. Ezután ismét a már megismert szegényebb jellegű boltok tértek vissza. Az utca másik oldalán indultunk visszafelé, vettünk egy csomó kekszet, és útközben láttunk egy közel száz éves metódista templomot. Tegnap felraktam magamra egy tatoo-t. Kíváncsi leszek, meddig marad a bőrömön.

Május 21.

Végre kimegyünk az ELEFANTA szigetre.

Eddigi legszebb bombayi élményem volt. Az India kapujától indult a bárka a szigetre. A jegy olcsó volt, kb. 1 óra hosszat lötyögtünk, mire odaértünk. Menet közben láttuk az egész horgonyzó hadsereget, a tankerkikötőket és egy atomreaktort. A sziget neve a portugáloktól ered, mert partraszálláskor egy kőelefántot találtak itt. Ez egy kisebb sziget, és egy domb tetején van néhány sziklába vágott SIVA templom. Egy utca van felfelé a barlangokhoz, itt végig árusok kínálják bővílyaikat. Az utca mellett álló fákon majmok ugrálnak, szabadon rohángásznak, fára másznak a turisták nagy örömeire. A legnagyobb sziklatemplom külön le van kerítve. A templomok a buddhizmus hanyatlása és a hinduizmus felemelkedése idején keletkezettek. SIVA a hindu vallásban a pusztítás félelmetes istene, de egyúttal a megújulás, az újjáteremtés ura is. Itt az erő, a szellemi béke megvalósulása. A szobrok mind vele, az ő életével, legendáival foglalkoznak. (A jógik istene, sokkarú táncos, Siva elpusztítja a démont, esküvője Parvátival a leghatalmasabb hindu istennővel). Legérdekesebb a közepén látható kb. 8 méteres, háromarcú nagy szobor, ami a hinduizmus egyistenhitének jelképe: BRÁMA a teremtmény, SIVA a pusztító és közepén VISNU a megőrző. Mivel GANESA Siva és Párváti fia, így neki is van itt szobra. A templom alatt víztározót láttam, ami gondosan le van zárva a látogatók előtt. Ami időnk még visszaindulásig maradt azt a Veres Gábor tanár úr által kért kagyló- és csigagyűjtésre fordítottam. Visszatérve a szigetről még volt időnk, hogy megnézzük a PRINCE OF WALES MUSEUM-ot. Előkertje valóságos botanikus kert, de látogatók előtt lekerítve, szigorú őrizettel. Belül rengeteg tárgyi emlék: kőszobrok, domborművek, vázák, elefántcsontfaragványok, üvegtárgyak, hangszerek, szíjnyelvek, kárpitok és harci eszközök láthatóak. Engem mégis leginkább a biológiai rész érdekelt. Kicsi és nagy madarak, gólyák, sasok, keselyűk, flamingók, papagájok, repülőmókások és az indiai tájakra jellemző bengáli tigrisek, jaguár, himalájai medvék, tapír, hangyászszün, szarvasok, hiénák, különféle majmok, hatalmas bivalyok. A rengeteg rágeszáló fogott meg, sőt láttunk kitörmött oroszánt és orrszarvút is. A tengeri rész: cápák, rájak, delfinek, különféle halak, süllők, hatalmas kardhal és egy kisebb bálna is megtekinthető volt. A sokfajta kígyó, kobra, vipera, boa, tigrispiton, vízikígyók, gyíkok sokasága, kaméleonok és ami csak él és mozog ezen a hatalmas félszigeten a tengertől a Himalájáig. Megpróbáltam mindent videóra felvenni (ebből volt is jegyváltáskor a biztonságiakkal vitánk, túl drágán akarták megengedni, hogy kamerázzak), de a világítás gyengesége vagy a vitrinek visszavakítása néhol biztosan érezhető lesz...

Május 24.

...Láttam a bombayi flotta teljes hajóparkját, 8 tengeralattjárójuk van. Ma kellett összeírni és leadni a teljes élelemrendelést is a szakács ökörsége miatt...

Május 27.

SOK A JÓBÓL! Annyi fenevadat láttam, mint eddig még soha. Ebéd előtt egy kb. 2-3 méteres CÁPÁT. A háta barna volt, először rájának gondoltam, mert aránytalanul nagy uszonyai voltak, de később feleszméltem, hogy ez bizony az óceánok réme volt. Gyorsan előreszaladtam a hajóorrba (próvára), hátha látok még valamit. DELFINEK. Éppúgy, mint az előbbi, ezeket is én vettem észre. Egy kb. 8 fős csapat ugrált a hajó előtt. Volt még egy sereg repülőhal is. Vacs után ismét a vizet kémleltem, megint jöttek delfinek, kb. 2-2.5m hosszúak voltak...

Holnap hajnalban érkezünk KARACHI elé. Azt mondják, rengeteg hal lesz. Megpróbálok majd pecázni.

Május 28.

A horgonyt 5h-kor dobtuk le. Fölkeltem, körülnéztem, de mivel még sötét volt, visszaaludtam. 10h-kor ébredtem. Az első dolgom volt kinézni az ablakon. Ilyen nincs! Itt tényleg hemzsegek a halak. Épp az ablakunk alatt úszott el vagy 8 db 1 méteres tucsuka. Ebéd után tuti, hogy kimegyek pecázni. Igaz, hogy nincs szerelése, de majd kérek valakitől. Ez nem igaz, ennyi hal, és egy sem akad horogra. Igaz, 3-szor már majdnem kiemltem a dögöt, de elmenekült. Talán majd este. Érdekese, mindig egy sárga csőrű a felderítő, a többiek csak utána jönnek. Abban reménykednek hajóstársaink, a nagy ho-ho-pecások, hogy majd este, lámpafénynél jön egy csomó tintahal (kalamári). Ez sem jött be...

Május 29.

Még az éjjel bejöttünk, meg volt a hatósági vizsgálat, vámosok is jöttek. Nagyon későn feküdtünk le, ennek ellenére ma sem aludtam tovább, mint tegnap. Nem fogunk tudni kimenni a városba, mert sztrájk van és lövöldöznek kint. Elkészítettük a telexek havi összegezését. Nem volt könnyű a sok adatot egyeztetni. Azt mondják, hogy a pakisztánok nagyon tudnak dolgozni. Nem úgy néz ki. Igaz, hogy nyár van és 41°C, de semmi mozgás nincs körülöttünk. Indiánál jobb, gazdagabbnak látszik ez a hely, inkább araboknak, mint cigányoknak néznek ki az emberek.

Május 30.

Kiszámoltuk, ha minden jól megy, akkor július közepére otthon lehetünk amellel, hogy még számíthatunk Novorossiysk-ra /Oroszország/ is...

Tök jó! Matróznak néz az összes pakisztáni...

Május 31.

A fene. Nem lehet kimenni a városba. Ma volt bent az ügynök, He said: Polgárháború van, nappal is lönek. Nem tilthatja meg a kimenetelt, de szerinte életveszélyes, mert a fehéreket mindkét harcoló fél utálja, és nincsenek ránk tekintettel, bármilyen nációhoz is tartoznak. Szóval úgy néz ki (már ha egy héten belül gyökeresen nem változik a helyzet), hogy Karachit csak a hajóról, illetve a prospektusokból látom.

Ma is raktak, mint a gép. Befejezték a 4/B raktárt, és a többi és nyomják. Aqaba bizonytalanná vált, mert az itt berakandó rizs mennyiségével támadtak problémák. Az eredetinek tört részét tudják már csak berakni, mert három másik bárka elviszi előlünk a rakományt. Pedig szeretnék oda is elkeveredni, állítólag teljesen tiszta még a kikötő is, és oda nagyon ritkán járnak magyar hajók. Talán mégis találnak valamit.

Június 1.

Aqaba 90%-ban ejtve van, csak 300 tonna rizst tudtak összeszedni, és legalább 10-szer ennyi kellene ahhoz, hogy odamenjünk. Már csak a Kripalaniban bízom. Az 5-ös raktár is készen van, és a 4/A -val is jól haladnak. Ezek a melósok tényleg tudnak dolgozni. Mára is kiraktak 1200 tonnát. Már csak 2900T van bennünk. Innen Bombayba viszünk egy csomó üres konténert, de hogy onnan hová és mikor megyünk, az rejtély. Várjuk a telefonos ürgét, de még nem jelentkezett. Estére kiderült, Aqaba törölve, helyette valószínű JEDDAH /Szaudi Arabia/ lehetséges. Ez is rossz, mert az a muszlimok szent földje, így ott sem lehet kimenni. Azért még reménykedem, mert ezt csak az itteniek mondják...

Június 2.

A Cipóék szerint mára készen lehet a 2-es és a 3-as raktár is. A matrózok már kitakarították az 5-öst és a 2 db 4-es raktárt. Csak az 1-es van még szinte tele...

Ahogy eddig hajtottak, aszerint holnap elmehetünk. Sikerült! Köszönöm istenem! Megyünk Aqabára. Jeddah törölve. A Kripi telekezett, hogy 3000 tonna áruja van oda, csak az a kérése, hogy siessünk. Igazság szerint már kezdhettek is a konténerek bedobálását, a 2-es, sőt a 3-as is tiszta. Na, mire visszaérünk Bombayba, megint kb. 10 tonna dőnecset fogunk kihajigálni, szinte már mozogni sem lehet a decken, annyi van.

A társadalommal jól haladok, talán Bombayig készen is leszek. Ezután ismét folytatom a matekot. A művészet az egyetlen, amit nem biztos, hogy be fogok tudni fejezni, pedig folyamatosan csinálom a feladatokat. Sikerült hazatelefonálni, mindent meg tudunk beszélni Anyuval.

Június 3.

Taliman lettem. Üzletet kötöttem a Soltésszal, hogy helyette én írom és számolom a kirakott árut, cserébe óránként 2 doboz sört ad, és ha problémám lesz a matekkal, segíteni fog. (Persze a sört Apu fogja meginni.) Nagyon meleg van, napon 38°C, árnyékban 35°C van. A páratartalom is magas. Elrontották a légkondit, még a kabinban is hőség van. Az 1-es raktárt kb. 1/3-kor fejezték be, és reggel óta már rakják be a konténereket. Az indulást holnap reggel 8h-ra tervezik, hamarabb, mint számoltuk. A Captain (így angolosan szebb) szerint a hónap végére látni fogjuk Európát. Úgy legyen. Ehhez már csak annyi kell, hogy a bombay-i berakásnál ne sokat gatyázzanak. Bombay-ból kb. 8 nap Aqaba, ott szuper gyorsan raknak, tehát max. 5 nap alatt készen lehetünk. Ilyen számítás mellett Bombay-ban két hétnél többet nem tölthetünk el a berakosgatással...

Június 4.

Reggel 9h-kor indulás. Nem csak hogy alig 1 hét alatt kiraktak 5400 tonnát, még azzal is siettek, hogy mielőbb kirúgjanak. BBY-ban 1 óráig tartott a manőver, itt 1 óra alatt már a partot sem lehetett látni. Sikerült az ablakból lefilmeznem az összes naszádot. Nem volt U-boat, de kb. 10 rombolót láttam. Előttünk /de még a part mellett/ állt a 3. IBN típusú 23.600 tonnás hajó. Neveik IBN SHUHAID, HAZIM, ABDOUN.

Június 5.

Kb. este 1/10 felé megérkeztünk a horgonyzóhelyre BBY elé. Az eddigi legnagyobb sebességünkkel, 16 csomóval jöttünk ide. Kicsit felhős az ég, és kb. 2-2.5 m-es hullámok vannak. A víz biztosan meleg. A kis hullámok ellenére mégis nagyon billegünk, de a mozgás már nem jelent gondot, ha a Bonded Store-t elkerülöm. Ott ugyanis a szivarok illatától egyből rosszul leszek...

Este 10 óra múlt pár perccel, lent van a horgony. A nagy ho-ho-pecások egyből mentek kalamárizni, de persze megint csak a bot végét fogták. Talán holnap bevisznek.

Június 6.

...Az órákat ismét 1/2 órával előre kellett állítani...

Apu tengeribeteg! Több mint 27 évi hajózás után egy aránylag sima tengeren, horgonyon álló hajón. Na jó, nem, csak vicc volt, de az ebédnél kibobta a taccsot!!! Remélem, gyorsan talpraáll. Este nem is vacsizott, így már nagyjából helyreállt a bélése...

JACZENKÓ LÁSZLÓ VERSE

Néha fölbukkan vagy eltűnik,
és csak egy halovány körvonal marad utána.
Megrajzolom a keretet,
s látom már az ajtót.
Végigtapintom a felületet,
festeni kezdem.
Sokféle színt láttam már.
A zár és a kilincs semmiség.
Kész van. Nyugodt szívvel mondhatom:
ismerlek téged, ajtó!
Csak a titok marad rejtve előttem,
mert az ajtót bezárták,
kinyitni pedig nincs esélyem.
A feledés napján mind megnyílna,
de nincs kinek.
Csak én hallom a szél kárörvendő sikolyát.
Csak én látom a belső szoba könnyáradatát.
Lábamra folyik és vörösre festi,
mert nem más az, mint vér.

1995. október

A Jaczenkó-vers elemzése

1.

(...)

Az első két sor a távolról szemlélést mutatja, egy lassan pulzáló mozgást, melynek középpontjában egy eszményt rejtő szimbólum áll. Erről az eszményről semmit sem tudunk, hiszen a vers hirtelen kezdődik, mintha az első sorok lemaradtak volna. Ez a szimbólum egy ismeretlen, sejtelmes dolog. Ezt támasztja alá s erősíti meg a "halovány körvonal" kifejezés.

A harmadik- hatodik sor közelít, és a megismerést tapasztalat útján próbálja véghezvinni. A közelítés a cselekvésekben és érzékelésekben mutatkozik meg. A cselekvések mintegy bokorszerűen ölelik fel a tapasztalásokat. Az érzékszervi tapasztalások vizuális módon: "látom" és tapintás útján: "végigtapintom" történnek. Ráadásul a tapintást fokozza a "végig" igekötővel, mellyel a teljességre, a maximális megismerésre törekszik. A további "festeni", "rajzolni" szavak az elképzelés gyakorlati síkjára emelkednek, és némi kreativitást kölcsönöznek a cselekvéseknek.

A következő sorokban rátér saját tapasztalatára. Felmutatja tudásának egy részét ezzel a szimbólummal kapcsolatban. Az ismeretek és az élet tapasztaltságának tényét a "sokféle színek" ismeretével ábrázolja. Megismerési törekvéseinek végső állomásaként optimistán meglebegteti a zár

és a kilincs jelentéktelenségét, mely tulajdonképpen szemben áll az első sorokkal, hiszen a titkok nyitjának kitalálásához elengedhetetlen feltételt jelentenek a zárok és kilincsek. Az első rész lezárásaképpen kimondja: "Ismerlek téged, ajtó!", azaz a vers és az idők folyamán eljutott a szimbólumismerethez, de mint az később kiderül, a szimbólum is hordoz valamilyen titkot. Ezzel a ténnyel a költő többszörösen összetetté teszi a verset.

A vers második részét tehát a második "szint" kifejtésével kezdi. Rádöbben, hogy senki sem tudja kinyitni az ajtót, s ezen mondat reménytelensége valamiféle lemondást is magában hordoz. Az itt fellépő egyfajta sztoicizmus most talán még megnyugtató. A "bezárták" kifejezés személytelensége egy felsőbbrendű, ismeretlen erőt mutat. A rész "csak" szavai a megszámlálhatóság mellett a kizárólagosságot is takarják a költő számára. Ekkor magát helyezi előtérbe környezetéhez képest. A titok könyörtelenségét szemléltetik a "sikoly" és a "könnyáradat" kifejezések. Jóslatával, távolba mutató jövőképpel fenyeget, ami megmutatja: ezt a titkot senkinek sem szabad megfejtenie, mert ha ez mégis bekövetkezne, az az emberiség végét jelentené. Ezt a "vörös vér" naturalisztikus kifejezés hangsúlyozza.

A vers középpontjában az emberiség, ezen belül az EGO, az Én áll. Alapvetően az érzékszervekre nehezedő, és azokat megterhelő gondolatsor, ami folyamatosan többszörösen összetetté válik. A vers hasonlít a Kékszakállú herceg vára című Balázs Béla műre (Bartók Béla zenésítette meg), ahol a színek, az ajtók, a titok leleplezése és nem utolsósorban a vér áll a középpontban. A mű tulajdonképpen arról szól, hogy a férfilelket a nő nem értheti meg, s ha ennek megfejtésével próbálkozik, nemcsak a férfit veszíti el, hanem saját magát is.

Budai Bogyó - 95.10. 07., 18.44.22

2. (Hibrid)

A szerző zavarodottsága és örülete tökéletesen tükrözi korának, 1995 októberének hangulatát. Maga sem tudja, hogy mit akar, azt sem tudja, hogy e verssel mit akar mondani, nem tudja, hihet-e valakinek és valamiben egyáltalán. A történelem folyamán a nagy változásokat előkészítő időszakok sajátossága ez a gondolat- és élményvilág, ez az eszmeiség. Instabilis stílusa látszólag éppúgy céltalan, mint élete és hitvallása.

Szabadversnek nem lehet kikiáltani ezt a művet, mert még arra sem ügyelt a szerző, hogy rímeknek és dallamoknak nyomát se találhassa az olvasó, csak a szöveget élje át annak natív mivoltában. A vers második felében fellelhető néhány rím, míg az első felében szándékos hullámvölgyeket ejt, és így zárja le a gondolatmenetek végét ponttal. Ezekből a jelekből egy freudista az értékrend, az abnegáció és az identitás teljes hiányára következtetne.

A kezdeti idillt, az experimentáció kedves, sejtelmes révületének helyét fokozatosan erősödő dübörgéssel veszi át a verset lezáró sikitásszerű horrorisztikus kiábrándulás és a leleplezés. Önmaga tehetségtelenségének és exhibicionizmusának gnóziisa. A dühöngő excentrikus művet még maga a szerző sem tudja hova tenni, annyira tisztán instiktív, ezért kér másoktól magyarázatot, ha már önmaga nem volt képes az inspirációjának indíttatását exponálni.

A verset éppolyan rossz ómennek tekintem, mint a mai versek legtöbbszörét: a századforduló világát idéző, rikító expresszionista és szürreál keverék, ez a két irányzat így együtt a modern művészetek prófétizmusát leginkább reprezentáló, a nagy változást szupponáló, gyanús, számomra félelmetes mixet kreál. A versben jelenlévő klisészagú, agyonnyúzott metaforák és szimbólumok abiózisát nem vagyok képes determinálni és identifikálni.

Fehér Tamás

Blazsek Móny

versei

Elvesztettelek

A fény megvilágítja tested,
Hiába menekülsz, nem találod helyed.
Ordít, üvölt benned a fájdalom,
Fekete holló ül a válladon.

Lassan megfosztasz magadtól,
Te nem vagy egyszerű halandó.
Igaz, még látom a tested,
De hangod számomra elveszett.

Gyönyörű arcod eltorzul,
Az idő lassan megfordul,
S a múltadban élsz már.
Ez az élet neked nem fáj.

1995. szept. 27

Az életem

Harcolok, küzdök, veszítek.
Mondják: ez az élet rendje.
Hagyjad! Te már elvesztél.
De én nem nyugszom bele.
Élet. Mit is jelent?
Harc az emberekkel, veled.
Harcolj a halállal,
S harcolj magaddal!
Ha kinyitod a szemed
Ebben az örült világban,
Magad is örült leszel,
De nem halhatatlan.
Örült! Légy bátor!
Ne add föl, győzz!
Bár mit is nyerhetsz?
Időt vagy kegyelmet?
Menj végig az úton,
Melyet kiszemeltél!
Hidd, hogy nincs más út,
S törekedjél!
De vigyázz,
Az út nem veszélytelen!
Táncolj a halállal,
S neved a képébe!
Örült! Ne várj!
Lehetsz még győztes!

1994. okt. 23.

Még egyszer (talán nem utoljára) a Zabhegyezőről

Amikor megtudtam, hogy a Zabhegyező lesz a kötelező olvasmány, először örültem, mert ez a kedvenc könyvem, de aztán jobban belegondoltam a dologba, és tanácsalanná váltam. Hiszen ez a könyv nekem nem csupán egy könyv, hanem egy annál sokkal jelentősebb dolog.

Amikor ezt a könyvet még régen olvastam, sok dologban, érzésben magamra ismertem. Szerintem Salinger is a saját életét, érzéseit vitte a könyvbe. Tanácsaláságom oka az volt, hogy nem akartam a sok közhelyet leírni, amit mások írnak erről a regényről. Nem akartam, mert ez a mű pont a közhelyek, a megszokottság ellen is szól. Szerintem ezt a könyvet aki elolvassa, és utána azt mondja, hogy tetszett, majd a kezébe sem veszi többet, az nem érezte át a lényegét.

Salinger írása - az én véleményem szerint - olyan érzést közvetít, ami örök, tehát ez a könyv szerintem többszáz év múlva sem fog veszíteni értékéből. Ritkán születik ilyen alkotás, amit ilyen sok nemzedék olvas el, és ennyire át tudja érezni azt. Holden nem akar beilleszkedni, nem akar olyan lenni, mint a környezetében lévő többi ember. A könyv vége kifejezi, hogy az emberek bármennyire is lázadnak, ha élni akarnak, kénytelenek alkalmazkodni, elfogadni a szabályokat. Többé-kevésbé, de minden felnőtt szépen ugyanígy idomult az élethez. Salinger lezárhatta volna úgy is a regényét, hogy Holden öngyilkos lesz - amihez közel is állt -, de nem így tette.

Holden a végén nem tehetett mást, beállt a sorba. A szomorú az, hogy ez ellen mindenki harcol, de nincs más választás. Ez az élet rendje. Nagy szenvedéseket megélnie annak, aki ezt az utat végigjárja.

Be kell hogy valljam, én is így vagyok ezzel. A baj csak az - amiért tanácsalanná váltam -, hogy sok kamasz rájátszik erre, eljátssza a nagy életunt embert, de ezzel csak megjátssza magát. Holden pedig szívéből gyűlölte az ilyen embereket. Én is.

Lemboczki Zsombor - első Á

EGY PERECÁRUS

A perecárus frissen, és végtelen nyugalommal vágott neki a térnek. Nem volt feltűnő ember, középtermeltű, kissé már kopaszodó férfi. Az a fajta, akinek a felesége már évek óta nem tud semmi újat mutatni. Sörhasán magabiztosan pihent a perecesláda, tele finom, friss, ropogós perecekkel. Szemeivel végigpásztázott a téren, mustrálgatta az embereket, életunt családnyák teregették életvidám csemetéiket, kócos alakok sétáltatták kócos kutyáikat, és néhány bódult szerelmespár bámulta egymást sután a padokról.

Szóval nekivágott. Egy perec csak huszonöt forint, ráadásul mai, tessék szépen fogyasztani. Néhány vízfejű kisgyermek egyből kiszúrta, ő meg csak lépkedett peckesen, mintha észre sem vette volna őket, majd a kedves mama helyreleszi itt a dolgokat. Ötven perec, és még a szomszéd parkot is meglátogatja, a múltkor volt ott egy olyan helyes barna nőcske a fiújával, ők négy perccet is vettek.

Az első egy órában huszonnyolc darab fogyott, és még a szökökútnál nem is járt. Fáradt volt, leült egy picit, és egy darabig egy nagymamát figyelt, aki éppen galambokat etetett kenyérmorzsával. Arca rezzenéstelen volt, csak szuszogással jelezte a kívüllátnak, hogy még él. Hát persze, hogy nem szabad a galambokat kenyérmorzsával etetni, felpuffadnak fölé. A perectől is felpuffadnak. Tulajdonképpen felpuffadnak azok mindentől. Huszonkét perec már nem olyan vészes, a felén túl van, innen már semmi is az egész.

Csak amíg a szökökútig elért, három újabb perccet adott el, a szökökútnál aztán másképp óráig időzött, és egyfelteneg - kissé nyomorék - perec kivételével az összetételt megsza- badult. Szemeit összehúzza vizsgálta a terepet, visszaballagott a homokozókhoz, háttha az öregasszonynak elfogyott a kenyere. De az öregasszony már nem volt ott, már alig voltak a téren, az az egy szerncsétlen perec már nemigen kellett senkinek sem.

Már piszokul éhes volt a perecárus, ezen az utolsó darabon már túl kell adni, ha már egész nap ilyen jól ment a bolt. Járkált fel-alá, időnként kissé visszafogott, monoton hangon megjegyezte, hogy "perccet tessék". Aztán egyre sötétebb lett, meg hidegebb is, egyre halkabban szóltak a "perccet tessék"-ek, és végül majdnem feladta, amikor egy biciklista megállt, és megkérdezte:

- Jó estét! Mennyi a perec?
- Huszonöt - tekintetével pedig világosan jelezte, hogy alkunak helye nincs.
- Akkor adja ide! - mondta vidáman a biciklista.

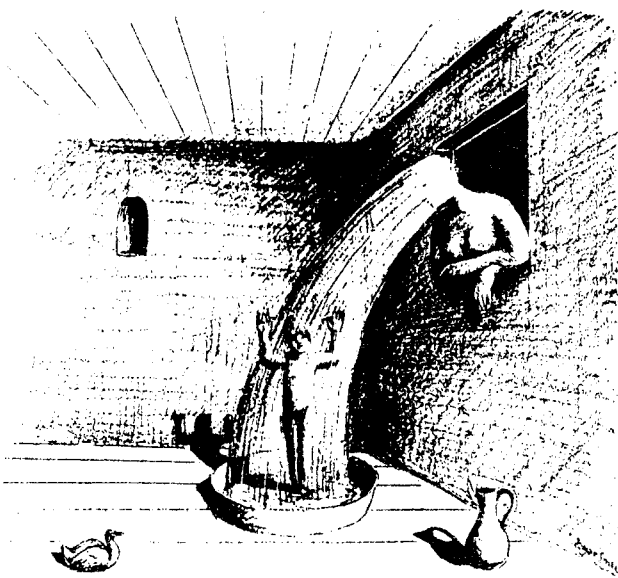
"Szabad vagyok!" - gondolta felszabadultan a perecárus, és hazament.

CÍM NÉLKÜL

1.

Már huszadszorra léptek a lábára, köpték arcon, és már lassan kavargó hányingere is egyre elviselhetetlenebbé vált. Fölötte, előtte, mögötte, mellette, alatta, rajta... amerre csak ellátott, mind emberek lögtak - kínzó vigyorral arcukon. Érezte, hogy az izzadság végigfut hasán, egészen le a köldökéig, majd megáll. Utálta, ha izzadt, gyermekkori éveire emlékeztette, mikor apja vöröslő fejével és izzadságtól fénylő arccal ütötte-vágta. Nem bírom, nem bírom, utálom - alig bírta visszafogni magát, hogy nehogy felüvöltsön, s valami szaftos káromkodással kísérve jól oldalba ne rúgja az előtte álló férfit. Még őt megálló, s meghalok - gondolta -, ha azonnal nem juthatok ki innen. Ki, ki, ki...! Engedjenek már ki, a ...va életbe! - üvöltötte eltorzult arccal. Ekkor a tömeg lassan ritkulni kezdett, az emberek riadtan ugrottak félre. De már késő volt: agyát elöntötte a hevesen lüktető vér. Izzó szemekkel, kezében kalasnyikóval a tömegbe lőtt. Egy, kettő, három... Az emberek döbbenetben álltak, szinte tapintani lehetett a csendet. Majd még egyszer s még egyszer... Vér, vér, vér... mindenütt szétlőtt embercafatok, a véres fogantyúk elhagyottan himbálództak... S ekkor felébredtem.

Réka

2.

Ma történt, hogy rádöbbsentem: nem bírom tovább! Nem teszek mást, csak a saját magam által kialakított álmvilágban élek, s néha (de csak ritkán) felébredek. Szóval rájöttem, ez így csak egy nagy adag fájdalom. Amíg alszom, addig jó, de ébredéskor megsebeznek, illetve megsebzem magam, majd újra elszenderülök, és újabb rémálom kezdődik. Sebekkel nem lehet élni, a sebek halálosak. Akkor én meddig élek? Már nem sokáig. Változtatni kéne valamin. De min? Ebren kéne létezni, és elfelejteni az álmokat. De van egy nagy álmom: TE. Furcsa, nem neked és nem rólad akartam írni, de te mindegy velem vagy. Elsősorban téged kellene elfelejtenem, mert TE és az emlékeink fájnak a legjobban. De nem csak te sebezted meg. Fájok magamnak. Vicces, igaz? Ha más lennék, akkor jó lenne, de nem tudok más lenni. Az sem lenne hátrány, ha így szeretnének, ahogy vagyok. De ezt nem várhatom el. Miközben írok, álmodom, különben nem írnék. Lám-lám, csapdába estem. Igen. Már minden kész egy utolsó alváshoz, már csak búcsúznom kéne, és még valami. BÁTORSÁG! Ez sajnos nincs. Jut eszembe, kitől kéne búcsúznom? Ugyan kitől? (Néha kizökkenek a gondolataimból, mint most is. Elmegy a figyelmem, de hamar visszazökkenek.) Azt hiszem, abúcsúzásnál tartottunk. Tőled elbúcsúznék. Igen. Neked ugyan mindegy, de nekem nem, talán ha TE biztatnál, lenne bátorságom, de te nem szólsz. Miért?! Hát jó, hallgass! Végül is két választásom van: végleg felébredni, vagy végleg elaludni. Mindkettő rémisztő. Pedig így nem mehet tovább, választani mégsem tudok. A világ nem az enyém, de miért tör ellenem? Minden jó távol áll tőlem, ám a rossz mindig megtalál. Ha néha világosban kéne látnom, s nem sötétben kutatni, vagy melegben élhetnék, s nem hidegben, szinte furcsa lenne. Bár már megszoktam, hogy tökéletesen látok vak sötétben, s hidegben is melegem van, de meddig tart ez? Lassan rohanva, némán gondolkodom tovább. Még mindig nem jutok a végére, tehát még nem sikerült választanom. Nem is fogok tudni választani. SOHA! Csak élek tovább. Ennyi!

Veronika

MISZTIKUM

Végre megtettem. Meg mertem tenni. Eddig csak a bátorság hiányzott. fekszem. Nem tudok magamról. Nem érzek semmit. Fájdalmat sem, semmit. Csak fekszem, és nem mozdulok. Vér, vér, vér mindenütt. Már többször hallottam arról, hogy az ember vére fröcsköl, nagy a vérnyomása, és mindent megjelöl. Ez voltam én. Ahogy vérem cseppjei eltávoztak, lelkem is szertefoszlott.

De hol van a kés? Ja, megvan! Eldobtam. Akkor még fájt. De most... Ez hogy lehet? Csak ennyiből állna az élet? Hát ez nulla! Ez nem lehet! Nem, nem, nem. A Föld egyik felén megszületik egy ember. Szinte senki nem tud róla. A másik felén a halál hosszú, fényes kaszája tarol, de ez sem fontos. Vagyis nem tudunk róla. Semmiről sem tudunk. Ide kerülünk erre a Föld nevű bolygóra, de nem tudunk róla semmit. Semmiről sem tudunk. Magunkról sem. Ki-ki leéli öt, tíz, nyolcvan, száz évét itt, és mégsem tud többet.

Érzek valamit. A padló hideg, és mardos az önvád. Miért tettem meg? Volt hozzá jogom? Egyértelmű. Nem. Vétettem az emberiség és magam ellen.

Mintha visszatérne a lelkem. Mintha valaki nem hagyná, hogy meghaljak, hogy megmeneküljek az élettől. Hagyjam? Gyenge vagyok.

Kinyitom a szemem. A plafon fehéren virít. Úgy érzem, mintha kinevetne. Nevet a keserűségemen, a fájdalomamon. Gúny. Ezt nem hagyhatom. Újra becsukom a szemem. Nem változik semmi. Visszhangszeűen hallom a harsány kacajt. Hova meneküljek? Feladom a harcot. Nem nyertem. Tessék, itt van. Itt az életem. Csinálj vele, amit akarsz, nekem már nem kell.

Erősödik a hang. A nevetés. Gúnyt űz belőlem. Miért nem hagysz már meghalni? Én mindent megtettem. Most már csak rajtad múlik.

Csak nevet. Kacag. Röhög. Kínoz. Most meg kell szenvednem tettemért. Az a sok szép év mind halványul. Velem együtt ők is meghalnak. Az emlékek. Az érzések. A gondolatok. Minden.

Érzem, hogy még élek. Meddig tart ez még? Nem bírom tovább! Belehalok a szégyenbe. Elfutottam az élet elől, mert nem hittem, hogy jobb is lehet. Most ő győztesen eltapos, és a halálnak ad.

Ez a haláltusa? Ez a kinszenvedés? Mindenki ennyit szenved a végső megnyugvás előtt? Valami jön felém. Mi ez? Végre a halál? Nem, ez valami más!

Zs.

A jánló oldal

GOGOL: HÁZTÚZNÉZŐ*

"Kritika" egy színházi előadásról

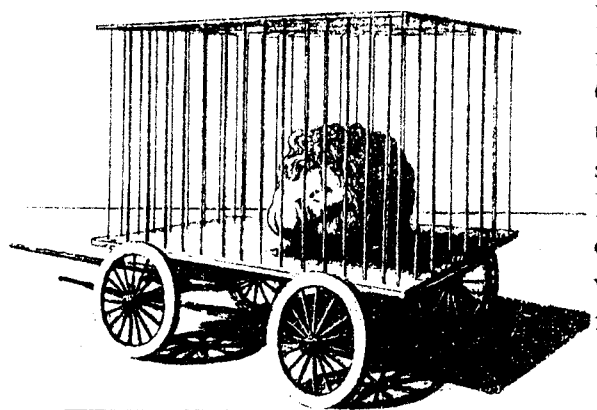
Véleményem szerint az előadás egészen élvezetes volt. Ebben minden bizonnyal közrejátszott az is, hogy a Radnóti egy jó színház, amely kitűnő akusztikával és remek látási viszonyokkal rendelkezik.

Ellenben a színészek korántsem voltak mind kiválóak. Közülük talán két színészt emelnék ki: az egyik Kulka, aki a főszerepet játszotta, a másik a házasságközvetítő öregasszony.

Kulka nagyon jól éreztette figurájának fő vonásait, jellemét: a határozatlanságot, a hiúságot, a bátortalanságot. A néző szinte bele tudott látni a gondolataiba, és együtt tudott érezni vele. Az öregasszony is jól alakította szerepét, amely nem volt éppen könnyű. Már maga az, hogy annyi hosszú, bonyolult orosz nevet kellett megtanulnia, szép teljesítmény volt /egyszer bele is zavarodott "szövegébe"/. Jellemét, természetét nemcsak a ráaggatott rongyokból kellett kitalálni, hanem nagyon jól hangsúlyozta ezt mozgásával, beszédével is. Nagyon jó ötlet volt, hogy mindenhol kirázta a sarat a lábbelijéből, illetve az, hogy Galuska a falon verte le csizmájáról a sarat. Talán ezek a kis mókás jelenetek tették élvezetessé és humorossá az előadást.

A lefokozott hadnagynak is voltak komikus jelenetei, amelyek nem voltak annyira jók. Ez talán abból fakad, hogy Mikó nem tudott elszakadni szokásos stílusától, ezért "egyszemélyes produkcióknak" tűntek jelenetei.

A főszereplő barátja /Szombati Gyula/ annak ellenére, hogy sikeresen megbírkózott egy kicsúszással - majdnem nyalt egyet az első jelenetben -, engem nem győzött meg színészi tehetségéről. Remekül és hibátlanul mondta szövegét, amennyire én ezt meg tudom állapítani, de szerintem egy kicsivel "többet" játszott a kelletténél. Túlságosan hangsúlyozta mondanivalóját: üvöltözött össze-vissza, elvörösödött, köpködött, dühkitörései egyre unalmasabbakká váltak, és így egy kicsit túlzásba vitte szerepének fontosságát.

Nagyjából ez a véleményem a fiatal lányról is, aki a menyasszonyjelölt volt. Nem volt elég meggyőző. Görcsös idegességét és toporzékolását nem sikerült úgy előadnia, hogy azt a néző komolyan vegye. A sikoltozást ő is egy kicsit túlzásba vitte...

Lehet, hogy sok gyenge pontot soroltam föl, ennek ellenére nekem tetszett az előadás, és ha visszagondolok, akkor ott élveztem: sikerült nevetnem, együttéreznem a szereplőkkel.

Selmeczy Iván - KáOsz

*Erről a színházi produkcióról már olvashattátok Tibor véleményét a Poligráf IV. évfolyamának 9. számában.

Remélem, nem fogadtam meg semmit, úgy értem a múltkor a Merlin színházzal kapcsolatban. Továbbra is nyitottnak érzem magam a színház kísérleteit illetően, s no lám, nem bántam meg. Egy táncszínházi előadásra kaptam meghívást, amit a Dream Team adott elő, táncolt el. Csáth Géza ÍROTT naplójának részleteit MOZOGTÁK el.

Én, aki pont úgy nem értek a tánchoz, mint legtöbbünk, egy percre sem tudtam levenni a szemem a színpadról, pedig szoktam ilyen-olyan elfoglaltságot találni magamnak egy színházban, ha unatkozom. De itt lenyűgöztek, s a közismert rosszindulatommal sem tudtam belekötni semmibe.

Az előadás után elgondolkodtam: ha elmegyek egy komolyzenei hangversenyre mondjuk a Zeneakadémiára, majdnem biztos, hogy valami csoda megérint. Ha elmegyek egy balettelőadásra, valószínű, hogy leesik az állam, mik vannak. Ha elmegyek a Merlin színházba a Dream Team táncelőadására, megbabonázva indulok haza. Ha elmegyek egy színházi előadásra, a legtöbbször bosszankodva írok a Poligráf "Ajánló" oldalaira. Vajon miért??

Valamiért úgy alakult, hogy a színházi "szakma" minden(ki)t kibír. Azt hiszem, kisiklott ez valahol, nem kell már tudni hozzá semmit, csak szépnek lenni, meg egy kicsit *beszélni*, mert minden ezen alapul, a fene egye meg. Ez egy "beszélő" színházi világ, így alakult, ide csökevényesedett. Közben *cselekedni* már rég elfelejtett az is, aki tudott. Az megmaradt a zenészeknek, és megmaradt a táncosoknak, akik remélem, soha nem tanulnak meg beszélni, legalábbis nem ezen a nyelven. Mert "beszélnek" ők, értem minden "szavukat"...

Szegény táncosok: Nekik meg kellett tanulni a szakmát, nem engedhetnek meg maguknak egyetlen suta mozdulatot sem. Szegény muzsikuskok: Ők is tanulhatnak életük végéig, ha pódiumon akarnak maradni, mert ki engedhet meg magának akár egyetlen hamis hangot..?

Hát a színész, aki - a jelek szerint - elég, ha "tehetséges". Csak hát ki mondja ezt meg? Ki más, mint egy szintén "tehetséges" színházi szakember (vagy mi)... S a kör bezárult. No, de ne bosszankodjunk! Nézzünk jó dolgokat, nézzük meg a Merlinben ezt a varázslatot, nézzük, mit tud, aki megtanulta szakmáját, hogyan bánik az a térrel, aki tudja, mit akar, mit csinál az a technikával, aki tudja, mi a célja vele,...hogyan muzsikál, aki úgy lát messzebb a kottánál, hogy ismeri azt.

Mert megtanulta.

Ajánló oldal

HPOR

PÁLYÁZATOK

Pályázati felhívás

**Az Ady Társaság
a Soros Alapítvány támogatásával
pályázatot hirdet:**

I. Esszépályázat diákok számára

Ady Endre életművével,

aktualitásával kapcsolatban, maximum 30 oldal.

I. díj: 20.000 Ft, II. díj: 10.000 Ft, III. díj: 7.000 Ft.

Beadási határidő: 1995. november 22.

A díjazott munkákat publikáljuk.

II. Ady-szavalóverseny

I. díj: 10.000 Ft, II. díj: 7.000 Ft, III. díj: 5.000 Ft.

Jelentkezési határidő: 1995. október 28.

Felkészülési határidő: 1995. November 22.

Eredményhirdetés: 1996. január 27.

Pályázatok beküldése és jelentkezés levélben:

Dr. Nagy Sz. Péter titkár

1114 Budapest, Kemenes u. 14.

ÖSZTÖNDÍJPROGRAM MÁSODIKOS KÖZÉPISKOLÁSOKNAK

A Soros Alapítvány pályázati lehetőséget hirdet *amerikai és angolai ösztöndíjakra az 1996/97-es tanévre*. Az ösztöndíj *öthetes, öt hónapos és egyéves* időtartamú lehet, melyet teljes mértékben az alapítvány finanszíroz. A pályázatokat kizárólag olyan diákoktól fogadjuk el, akik ebben a tanévben a hagyományos tantervű középiskolában másodikosok lennének, kivéve a kétannyelvű ötéves középiskolákat, ahonnan nem az elsősoktól, hanem a másodikosoktól fogadjuk el a jelentkezéseket.

A pályázók az alábbi **feltételeknek** kell, hogy megfeleljenek: *középfokú szintű angol nyelvtudás (nyelvvizsga nem szükséges); hármasnál nincs rosszabb osztályzat a bizonyítványban; nyitott, jól kommunikáló személyiség.*

Kérjük azokat, akik 2 hónapnál hosszabb időt töltöttek angol nyelvtanuláson, vagy bárhol angol iskolába jártak, valamint akik iskolai szervezésben 1 hónapnál hosszabb időt töltöttek angol nyelvtanuláson, ne pályázzanak!

A pályázat beadási határideje: 1995. november 20.

Részletes információ és pályázati kérdőív igényelhető saját névvel, címmel ellátott, felbélyegzett válaszbortéccal mellékelve az alábbi címen: *Diák Ösztöndíj Program, Soros Alapítvány, 1525 Budapest, Pf. 34*

A Védőszárny Szervezet felhívása

A Honfoglalás közelgő 1100. évfordulójára igen sok rendezvénnyel készülnek hazánkban. Ezek elsősorban a feltételezett honfoglalási útvonalra koncentrálódnak. Ennek az a nagy hátránya, hogy kevesebb embernek jut a szórakozásból, ismeretszerzési lehetőségekből. Egyesületünk a honfoglalás 1100. évfordulójának a tiszteletére a Duna magyarországi szakaszán tervezi emléktúráját. Egyszerre szeretnénk emléket állítani:

a Honfoglalásnak, a Duna víziközeledésben betöltött szerepének, valamint a vízisportok hazai történetének. Nem szeretnénk történelmet hamisítani, ezért nem állítjuk, hogy őseink víziúton foglalták el az új hazájukat, erről a névtelen mesternek, Anonymusnak és kortársainak krónikái sem emlékeznek meg. Terveink szerint egy tartalmas vízitúra keretében résztvevő gyermekek, fiatalok történelmi betekintést kaphatnak a honfoglalás ráánkmaradt emlékeiből. Fontosnak tartjuk, hogy ne csak a túra résztvevőinek nyújtsunk emlékeztető élményeket, hanem a közbeeső állomásokon is szeretnénk a helybeli gyermekeknek látványosságokkal szolgálni.

Ennek érdekében a következő ötletek merültek fel: *egy vándorkiállítás kíséri a túrát, amit a helybeli érdeklődők látogathatnának; egy jurta, korabeli berendezési tárgyakkal, betekintést nyújtana a honfoglaló ősök mindennapjaiba; tujait készítünk, ami egész útunk jelképe, zászlóshajója lesz; a dunai evezős életnek is szeretnénk emléket állítani, ennek érdekében igyekszünk beszerezni és a túrán használat közben bemutatni olyan dunai sport vízeszközöket, amelyek már elavultak, kimentek a divatból pl. őrsicsónak, fakajak, ladik stb., és egyéb különleges vízeszközöket.*

Számtalan saját ötletünk mellett befogadóképesek vagyunk mások megvalósítható elképzelésének elfogadására. Tudjuk, hogy minél szélesebb körű összefogás eredményeképpen tudnánk legméltyóbban megemlékezni az évfordulóról.

A túrán való részvétel a gyermekeknek ingyenes.

A közeljövőben szakköri jelleggel megkezdjük a felkészülést olyan gyermekekkel, akiket érdekel a honfoglalás témaköre.

lehetőséget kínálva olyanoknak is, akik nem járatosak a vízitúrázás rejtelmeiben. A hátralévő „unalmas” téli hónapok elegendőek lesznek arra, hogy megismerhessük a honfoglalás történetét, felkeressünk olyan emlékhelyeket, amelyeket a vízitúrán nem lesz módunk megtekinteni; eszközöket, jelmezeket készítsünk, megtanuljuk ezek használatát stb. Ugyanilyen fontos feladatnak tartjuk, hogy a résztvenni kívánók elsajátítsák a víziközeledés feltételeit, ha kell, javítsák úszástudásukat, és nem utolsósorban megtanulják a vízitúrázás minden fortélyát.

Érdeklődő gyermekek szüleinek jelentkezését várja a Védőszárny Szervezet Sportköre: *levélcím: 1088 Budapest, Baross u. 15. Telefon: (1) 202-2697 (este 18 óra után).*

A részvétel feltételei: úszástudás, szülői beleegyezés, hétvégi programokon a rendszeres részvétel, történelem iránti érdeklődés, természet tisztelete.

Miklós László ügyvivő

PÁLYÁZAT

A Diákújságírók Országos Egyesületének (DUE) pályázata

Országos diákújságírók, diákrádiós, diákvideós és diákfotós pályázat-1100 év kultúrája diákszemmel

A DUE hatodik alkalommal írja ki országos diákújságíró, diákrádiós pályázatát, amelyet idén diákvideós és diákfotós pályázat is kiegészít, és amelyet idén a milicentenárium jegyében hirdet. Bármilyen iskolatípus tanulói, szerkesztőségei pályázhatnak, a felső korhatár 25 év (a videós pályázat esetén 18 év).

A fő téma: 1100 év kultúrája – diákszemmel (további témák minden megkötöttség nélkül lehetnek, a fő témát felölölő dolgozatok szerzői azonban különdíjat kaphatnak!)

A következö kategóriákban lehet indulni:

- 1. Az Év Diákújságírója** címre és jutalomra pályázhatnak diákújságírók publicisztikai írással. A riportműfajt és a valódi tényeken alapuló írásokat előnyben részesítjük a fiktív írásokkal szemben. A cikkek terjedelme nem haladhatja meg az 5 szabályosan gépelt oldalt (egy oldalon 25 sor, egy sorban 50 leütés).
- 2. Az Év Diákrádiója.** Az 1995/96-os tanévben megjelenő újságokkal szerkesztőségek pályázhatnak. Elsősorban a tartalom képezi az elbírálás tárgyát.
- 3. Az Év Diákrádiója.** Kazettán rögzített bármilyen diákrádiós műsorral egyének és szerkesztőségek egyaránt pályázhatnak. Időtartam min. 5, max. 15 perc. Tematikus vagy irodalmi műsorral, riporttal, jegyzettel, interjúval, minihangjátékkal, dokumentumműsorral, ünnepi (pl. milicentenáriumi) műsorral, montázssal stb. egyaránt lehet pályázni, kizárólag zenei összeállításal, diszkóműsorral nem.
- 4. Az Év Diákvideója** pályázatra műfaji megkötöttség nélkül max. 18 éves korig várunk pályázatokat VHS vagy SVHS technikával. Az elbírálásban az *Értelmes Munka – Hasznos Időöltés Alapítvány* is közreműködik. DUE Sajtófesztiválon a filmek megtekinthetők, visszakaphatók, a kazettákat a DUE 1 évig őrzi.
- 5. Az Év Diákfotója** pályázatra elsősorban riportfotót (esemény, dokumentum) várunk. A legjobb pályamunkákból kiállítás szerveznek a DUE Sajtófesztiválon.

A DUE külön értékeli az általános, a középiskolai valamint a felsőoktatásban tanulók pályázatait.

Minden pályázathoz rövid bemutatkozó írást kell mellékelni. Egy borítékban csak egy pályázat küldhető, minden pályázatra rá kell írni DUE országos pályázat, és a kategória megnevezését. Cím: DUE, 1576 Budapest, Pf. 10. 1576

Beküldési határidő 1996. január 31.

A DUE 150.000.- Ft értékben ajánl föl támogatást a helyezetteknek. Ez pénzjutalom, szakmai táborozáshoz való hozzájárulás, tárgyjutalom egyaránt lehet. Eredményhirdetés 1996. május 5-én a Budapesten megrendezendő DUE Sajtófesztiválon, fogadás keretében lesz. Minden pályázó 1996 áprilisában levélben tájékoztatást kap. Érdeklődés, az egyesület további programjairól, tájékoztatás a DUE-irodában: Budapest, XIV. kerület, Örs vezér tér 11. fszt. 1. Telefon: (1) 222-8213

Környezetvédelmi diákújságíró pályázat

Az ötéves *Ipar a Környezetért Alapítvány* és a hatéves Diákújságírók Országos Egyesülete (DUE) az 1995/96-os tanévben is kiírja környezetvédelmi szakújságíró pályázatát 25 éven aluliak számára.

Téma: Az ember szerepe a természetátalakításban.

Ötletes, akár meglepő, egyéni hangvételű, nem a közhelyekre épülő, lehetőleg megoldásokat, módszereket, újfajta felfogást javasoló írásokat várunk az újságírás bármely műfajában (interjú, riport, tudósítás, elemző cikk stb.).

Terjedelem: max. 3-5 szabályosan gépelt oldal.

A téma feldolgozásához szívesen ad ötleteket a DUE környezetvédelmi természetjáró tagozata! A tagozattal a DUE-irodában lehet felvenni a kapcsolatot: Budapest, XIV. kerület, Örs vezér tér 11. Tel.: (1) 222-8213.

A felosztható díjkeret 30.000.- Ft. A legjobb írások beküldői ingyenes környezetvédelmi újságíró táborozást is nyerhetnek!

A háromnapos tábor 1996 márciusában Tatán lesz.

Beküldési határidő 1996. január 15.

Cím: DUE – környezetvédelmi pályázat, 1576 Budapest, Pf. 10.

Diákújságíró pályázat

A TÜV Rheinland Hungária és a Diákújságírók Országos Egyesülete (DUE) diákújságíró pályázatot hirdet *Ember – környezet – technika* címmel.

Javasolt témakörök: környezetgazdálkodás, biztonság, minőség, közlekedés. 3-5 gépelt oldalas publicisztikai anyaggal lehet pályázni.

A cikkíráshoz környezetgazdálkodási szakemberek, tanárok segítségét igénybe lehet venni. A pályázaton bárki indulhat, de elsősorban 16-28 évesek pályázatát várjuk.

A felosztható díjkeret 50.000.- Ft. A legjobb írások beküldői környezetvédelmi újságíró táborozást is nyerhetnek, valamint megkaphatják Az Év Diákújságírója címet. Minden cikkíró feltüntetheti annak a szakembernek a nevét, akitől a legtöbb segítséget kapta írásához.

Díjazás esetén a felkészítő szakember is kaphat jutalmat.

További felvilágosítás: DUE-iroda, Budapest XIV. kerület, Örs vezér tér 11. fsz. 1. Tel.: (1) 222-8213.

Beküldési határidő 1995. október 31.

Cím: DUE – TÜV pályázat, 1576 Budapest, Pf. 10.

Értékelés 1996 januárjában fogadás keretében.

Aranyköpések

a közgazdaságtan bónuszdolgozatokból

*monió: "... nálunk magyarországon, vagy más fejlett országban"
avagy "... lehetni lehet, de nehéz"*

A pénzről:

Az aranynek értéke van, tehát van mögötte valami fedezet, és mikor pénzt csináltak belőle, ez volt az indító gondolat. 1 font súlyú aranyat pénzbe vertek, így elhagyhatták a mérleget.

Egy idő után unalmassá vált az árucseré, kellett egy eszköz, amivel szintén árucseré volt lebonyolítható. Ez a pénz.

Az aranyért mindig kaphatok pénzt, de a pénzért nem biztos, hogy kapok aranyat.

A pénzhez kötődik az, hogy az csak úgy van, be kell osztani, keveset ér ellenben az arannyal, aminek rengeteg értéke van.

Az arany azért természeténél fogva pénz, mert sokat lehet érte kapni, viszont a pénzért nem.

De a pénz az csak egy fizető eszköz, ami gyárakban előállítható, de az arany az csak a természetben található meg.

A pénz ebben a mondatban fogalom.

A pénznek különös értéke nincs csak a papír plusz a nyomtatás költsége tulajdonképpen valami értéke van.

A pénz nem arany, mert hülyén néznék ki egy ezres nyakláncban.

Változatok a szabad erőforrások definíciójára:

... korlátozatlan dolgok, amelyeket korlátok nélkül használhatnak.

... amikor az emberek korlátlan szükségleteiket kielégíthetik korlátlanul.

... manapság egyre kevesebbről beszélhetünk, hiszen a szél se fúj mindig.

... ami plussz, cserélhető, több mint szükséges.

... ami után nem kell adózni.

... végtelen intervallum.

... hogy a közgazdaságtan (mint tudomány) mit nevez szabad javaknak, azt sajnos hiányos tudásom miatt nem tudom, de azt szívesen leírom, hogy én mit tekintek szabad javaknak. (Lehet, hogy egy-két torz elképzelésem is lesz.)

Az éhínség mint gazdasági probléma:

Minden országban egy út vezet odáig, hogy az éhínség nagy számban forduljon elő. Van ahol hosszú ez az út, van ahol rövidebb.

Mindenkiben kialakulnak különböző megoldások, azonban ennek megoldása érdekében nem sokat tesznek.

Néhány szóban a piacgazdaságról:

10 doboz túrókrém van a hűtőben. Zoárd megeszik egyet, amitől jó kedve lesz, ezért még egyet felbont. A második után még csak-csak lemegy a harmadik és negyedik dobozzal, egészen az ötödikig, amikor is eléri a telítettség pontot (csúcs) és már nem bír többet. Zoárd hasáiban (sic!) nő a túrókrém mennyiség, de az élvezése fokozatosan csökkent.

A kinek? kérdésre választ ad azzal, hogy a többi hasonló termék árához viszonyítva milyen.

A strandon azért árulják drágábban a kólát, mert azok az emberek maszekok, tehát a bolt a sajátuké.

Az árfekvésből lehet következtetni a vásárlók társadalmi helyzetére.

Ha szükség van, akkor kereslet is.

Elsősorban segíti az ár a fogyasztóknak és a vevőknek is egyaránt.

Ha olyan terméket adnak el, ami nem kell senkinek, akkor vagy leértékelik, vagy pedig más termékre koncentrálnak át.

Egyébként a piaci mechanizmus ez a dolog.

A januári dinnye, azért kerül többbe, mint a júniusi mert nyáron a kedvező időjárási feltételek mellett többet tudnak termelni a termelők és miután igény mindig van a dinnyére magasabb áron is megveszik a vevők amikor szükségleteiket akarják kielégíteni és tapasztalják, hogy nem olyan nagy mennyiségben található a piacon, télen pláne eladható mert a konkurencia (többi nyári gyümölcs) is hasonló problémák miatt nem található olyan nagy számban a piacon, mint nyáron.

Egyebek

színesztézis (?)

önimádottság

A szerencsétlen párjákat senki sem becsülte.

A műveletlenség virágoztatja fel az alvilágot...

Az emberben egy kitusolt, javított kép él saját magáról.

A véletlen szerepe játszik...

Csokonai arra is felhívja a figyelmünket, hogy ha nem művelődik az ember, akkor vad bunkó lesz.

Az első versszakban rögtön úgy indít, hogy Somogyot "kies tartomány"-nak kiáltja ki. Egy ilyen minősítés arról árulkodik, hogy itt csupa műveletlen, együgyű, de nem buta ember lakik, aki csak földművelésre alkalmas.

Elvétele akad benne egy-két költői kérdés, amelyben szemrehányást tesz, hogy azért ennyire tudatlannak lenni ebben a világban mégiscsak ciki.

A vers az elejétől a végéig egy hangulatban folyik le.

A versszak végén a költő oda jut ki...

Nekem nagyon tetszik ez a vers is, sőt az összes CsVM...

E két dologból születik az abszolutizmus, amelynek gyökere áthalad XI. Lajos hálósobáján.

...a regény folyamán "bunkónak" szitulálta...

...magával ragadja az olvasót a természetesség áradata, amelyben a regény hömpölyög.

Victor Hugo kemény ököllel veri a zsarnokság politikai és szellemi várfalait...

Ady Lédára helyezi a súlyt, magáról szinte semmit nem beszél, mintha egyszemélyes kapcsolat volna közöttük.

Ady belevág, és keményen orra nyomja Lédát és hibáit.

A könyv szövege néhol eltért a normálistól, de ez a regényt nemigen befolyásolta.

...jó volna kicserélni a billentyűzetet egy olyanra, amelynek elég hosszú a billentyűzete.

UTÁLKOZÓ SOROK*

Gyűlöletes, borzalmas okádék jelent meg az előző előtti Poligráfban. Egy botrányosan aljas, jellemtelen jelenséggel voltam kénytelen én, naiv gyermek szembetalálkozni.

Szokásos nyugalmammal fogtam neki az olvasásnak, amikor néhány közömbös, érdektelen cikk után tarkón ragadt egy írás. Számomra eddig elképzelhetetlen módon rám támadt valaki. Rám támadt, és valami gyalázatos nagy hülyeségről kezdett regélni. Ezt még nem tapasztaltam a Poligráfban. Volt, igen sok volt, ami nem tetszett, de ezzel igazán nagyot esett a szememben.

Persze, hagyjuk kibontakozni az embereket, de ne ennyire!

Érdektelen, szívtelen állat lehetek, de félelmetesen hidegen hagynak xy szerelmi csalódásai.

Ccccc....

Julka - Hadosztály

* Egy kis magyarázkodás

A Poligráf - a szerkesztőség szándékai szerint - alapvetően iskola-közeleti és kulturális havi lap. Amennyiben kizárólag személyes ügyeket érintő cikk érkezik, akkor csak abban az esetben automatikus a közlés, ha az írás pozitív célzatú: örömet szerez valakinek, megvigasztal, felderít egy búsulót, eloszlat valamilyen félreértést, esetleg kihat egy nagyobb közösség életére, stb.

Az 1995. év első számába bekerült egy olyan írás, amelynek (több olvasója és) több olvasata is volt. Mint ahogy az a fenti villanásból kiderül, akadt, aki személyiségi jogokat sértőnek ítélte a meg nem nevezett, de "gyűlöletes, borzalmas okádéknak" aposztrofált cikket. (Hogy valóban tartalmaz-e támadást Julka ellen, vagy sem, legfeljebb a cikk írója cáfolhatja vagy erősítheti meg.)

Ami ebből rám tartozik, az az, hogy valakit sikerült megbántani egy ártatlannak tűnő fogalmazás publikálásával, valakiből sikerült indulatokat kiváltani, valakit annyira fölkavart, hogy nem kontrollálta és nem cenzúrázta önmagát, és - talán - becsületstést követett el.

Ezúton kérek mindenkit, hogy magánéleti viharainak lecsendesítésére vagy felkorbácsolására ne használja a Poligráfot. Résen leszek, amennyire tőlem telik, de minden pletyka hozzám sem jut el!

Jakab Judit

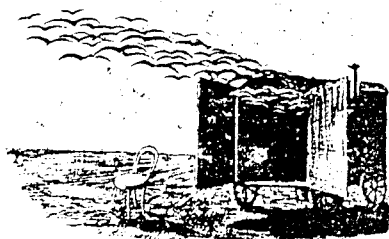
PERCEGÉS AZ ELSŐ VIZSGÁK ELŐTT

Év elején még óriási lelkesedéssel fogtunk neki az egész tanévnek. Mindenkitől azt lehetett hallani, hogy dehogy fog ő vizsgázni, nagyon fog tanulni, hiszen fontos, hogy a tanárokból jó benyomást keltsen, stb. Aztán ahogy közeledett a negyed vége, úgy hagyott egyre alább ez a lelkesedés. Kiderült, hogy mik a megajánlott jegyek - már ha egyáltalán voltak ilyenek -, és milyen tantárgyból kell vizsgázni. Voltak, akik megelégedtek a rosszabb jeggyel is, mondván, lesz még idő bőven javítani, hiszen előttünk még három negyedév. És persze voltak, vannak, akik még küzdenek a jobb osztályzatért, vagy éppen azért mennek vizsgázni, mert nem kaptak jegymegajánlást.

Hát ezúton szeretnék sok szerencsét kívánni Nektek, magamnak a vizsgákhoz, és gratulálni a megajánlott jegyekhez. Minél több jó és még jobb osztályzatot a következő nagyadben!

Viszlát a legközelebbi bizonyítványosztásig!

Dorci

A tartalomból

Müzli októbere.....	2
Miért Csoncsi?.....	3
Gróger Dia és Nagy Ákos gyógyahírei..	4
Márta mORBITitása.....	6
Lajos megint ügyel.....	7
Nagy Ákos zászlót von.....	7
Szirmai szirmai.....	8
Fogadjunk!.....	9
Sporthírek.....	10
Süti, Brigi, Dorci kommentárjai.....	11
Narancslevél.....	14
Fisch Ákos továbbhajózik.....	16
Jaczenkó és elemzői.....	20
Blazsek Móny versel.....	22
Lemboczki Zsombor zabot hegyez.....	22
Fery perccet árul.....	23
Réka, Veronika, Zs. rémeket lát.....	24
Selmeczy I. és Tbor (szín)házalnak..	26
Pályáz(z)atok.....	28
Sok-sok aranyköpés.....	30
Julka utálkozik.....	31
Dorci perceg.....	32

Az illusztrációk Edgar Ende rajzai